

Østre Landsret
Præsidenten

Den 14. JAN. 2010
14 JAN. 2010

Den 14 JAN. 2010
J.nr. 40A-ØL-70-09
Init.: loj

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

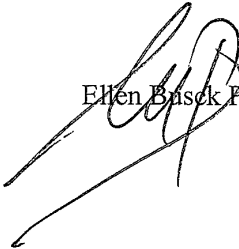
Justitsministeriet har ved brev af e-mail af 18. december 2009 (sagsnr. 2009-711-0226) anmodet om en udtalelse om Konkursrådets betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion mv.

I den anledning skal jeg meddele, at forslaget ikke giver landsretten anledning til bemærkninger.

Dette høringssvar sendes samtidig til Domstolsstyrelsen.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Ellen Bassek Porsbo

Vestre Landsret
Præsidenten

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

J.nr. 40A-VL-65-09
Den 21/01-2010

I et brev af 18. december 2009 (sagsnummer 2009-711-0226) har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om Konkursrådets betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion mv.

I den anledning skal jeg meddele, at betænkningen ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Denne udtalelse sendes elektronisk til jm@jm.dk.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

Jmt. mt

22 JAN.

Den 18/01-10
J.nr. H 30/09

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10,
1216 København K.

Att.: Lovafdelingen.

Høring over Konkursrådets betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion mv.

Justitsministeriets lovkontor har i et brev af 18. december 2009 anmodet om en udtalelse fra Sø- og Handelsretten om Konkursrådets betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion mv.

Betænkningen indeholder dels en række forslag til ændringer i en række materielle regler, navnlig af obligationsretlig karakter, dels en række helt nye processuelle regler om skifte-rettens behandling af rekonstruktionssager.

Sø- og Handelsretten kan i det væsentlige tiltræde betænkningens forslag vedrørende de materielle regler og herunder navnlig forslaget om ændring af leasingselskabernes anmeldelsesret for renter, jf. ændringsforslaget til § 98, stk. 1, og betænkningen side 416 ff. Det er et grundprincip i insolvensretten, at alle kreditorer bør stilles lige, og dette gælder også rentekrav, selvom disse er efterstillet i konkursordenen. Andre krav, der reelt kan sidestilles med renter, bør derfor også være efterstillet. Leasingselskaber bør ikke have en bedre retstilling end andre fordringshavere. Efter den nuværende retsstilling indeholder aftaler om finansiel leasing i selve ydelsen en andel, der reelt svarer til renter, men som desuagtet omfattes af konkurslovens § 97. Det må derfor hilses velkommen, at denne renteandel, som vedrører tiden efter konkursdekretets afsigelse, fremover bliver efterstillet, hvorved der opnås en ligestilling med andre kreditorers rentekrav.

De processuelle regler indeholder på mange måder en sammensmeltning af de nugældende regler om betalingsstandsning og tvangsakkord, men indeholder også en række forslag til helt nye opgaver.

26 JAN. 2010

09

711-0226

Det har været et tilbagevendende kritikpunkt, at reglerne om betalingsstandsning har været praktiseret således, at betalingsstandsningsperioden som regel har haft en varighed på 1 år, uagtet lovens udgangspunkt alene var en periode på 3 måneder, og således at denne kun under ganske særlige omstændigheder kunne forlænges op til 1 år, jf. § 16 e, stk. 2. En del af kritikken var endvidere rettet mod, at mange betalingsstandsninger løb ud, uden at der blev opnået nogen ordening med kreditorerne. En betalingsstandsning har i sådanne tilfælde blot haft karakter af en fredning af virksomheden. I forslaget lægges der bl.a. op til et system, hvorefter en betalingsstandsning enten fører til en rekonstruktion eller en konkurs. Dette må forventes at føre til en højere succesrate og navnlig til, at selskaber (personer), der reelt ikke er levedygtige, straks lukkes (likvideres) eller tages under konkursbehandling og ikke først skal igennem en reelt set formålsløs betalingsstandsning.

I forslaget lægges der op til et rekonstruktionsforløb med en indledende fase på ca. 1 måned, jf. § 11, stk. 3 og 4, sammenholdt med § 11 a, stk. 2, og en efterfølgende periode på op til 6 måneder, jf. § 13, stk. 1. Set ud fra de nugældende regler er der således tale om en betragtelig forlængelse af perioden, hvilket ikke ganske harmonerer med den kritik, der har været rejst af instituttet, eller de intentioner, der ligger bag betænkning nr. 1484 om hurtigere behandling af konkursboer. Disse intentioner taler vel med endnu større vægt for en forkortelse af perioden, når der i et rekonstruktionsforløb er tale om i princippet overlevelsesdygtige virksomheder. Det bør på den anden side også betones, at en forudsætning for succes med en rekonstruktion må forudsætte en grundig og forsvarlig forudgående behandling hos tilsynet, og praksis har således også vist, at dette næppe er muligt uden en frist på op mod ½ år. Kritikken har vel også nærmest været rettet mod de næsten bevidstløse udsættelser i det sidste halve år. I forslaget til § 13 a er der lagt op til, at fristen på 7 måneder kan forlænges med yderligere 4 måneder, men til forskel fra den nuværende ordening skal dette ikke ske med skifterettens samtykke, men derimod efter vedtagelse hos kreditorerne. Denne væsentlige ændring og styrkelse af kreditorernes retsstilling må hilses meget velkommen. Herved er det op til skyldneren og tilsynet at overbevise kreditorerne om, at der fortsat er udsigt til en ordening frem for en konkurs.

Betænkningen indeholder endvidere i kapitel 22 under pkt. 23 et ændringsforslag til konkurslovens § 112, hvorefter skifteretten fremover kan bistå kurator med en række ind- og udsættelsesforretninger. Der er tale om en række tidsmæssige belastende fogedforretninger, der overføres til skifteretten med formål at sikre en hurtigere behandling af disse sager. Der er dog reelt tale om et personaleresourceproblem, der søges løst via en omlægning af

arbejdet fra en instans til en anden. Sø- og Handelsretten er naturligvis ikke imod en mere effektiv behandling af konkurssager, men det er vanskeligt at finde en reel begrundelse for, at en kurator i modsætning til andre fordringshaver skal have en særbehandling i form af hurtigere behandlingsmuligheder ved domstolene. Såfremt der er flaskehalsproblemer, bør disse principielt løses ved, at der tilføres personaleresourcer, hvor der måtte være behov herfor, hvilket i denne sammenhæng betyder fogedretterne. For god ordens skyld bemærkes, at Sø- og Handelsretten ikke som ved de øvrige embeder kan overføre personaleresourcer fra fogedretten til skifteretten. Såfremt forslaget gennemføres, forventer embedet derfor at opnå en personalemæssig kompensation herfor.

Betænkningen indeholder endelig i kapitel 22 under pkt. 11 i § 12 e regler om, at skifteretten kan træffe bestemmelse om bindende vurdering af et eller flere af skyldnerens pantsatte aktiver. Det fremgår ikke ganske klart af bestemmelsens ordlyd, om der er tale om en bagudrettet eller forurettet proces. Af bemærkningerne til bestemmelsen, side 350, fremgår dog, at det forudsættes, at skifteretten som udgangspunkt vil kunne lægge tillidsmandens vurdering af de pantsatte aktiver til grund. Der er således tale om en bagudrettet proces og dette bør nok i højere grad afspejles i lovbestemmelsen. Det fremgår endvidere af § 12 e, stk. 5, at skifteretten i særlige tilfælde kan ændre en bindende vurdering, dvs. en vurdering som skifteretten allerede har tillagt bindende effekt. I bemærkninger side 350 synes der derimod ikke at være lagt op til, at skifteretten allerede skal have truffet en sådan bindende beslutning, idet der også i øvrigt kan være grundlag for at indhente en ny vurdering, inden der træffes beslutning om, hvorvidt denne skal være bindende. Dette bør også afspejles i bestemmelsen.

Med venlig hilsen

Henrik Rothe

/
Torben Kuld Hansen

Københavns Byret

Jmt. modt.

11 JAN, 2010

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Præsidenten
Domhuset, Nytorv
1450 København K.
Tlf. 33 44 80 00
Fax 33 44 84 88
CVR 21 65 95 09
administration.kbh@domstol.dk
J. nr. 9099.2009.61

Dato 6. januar 2010

Ved e-mail af 21. december 2009 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om Konkursrådets betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion mv.

Jeg skal i den anledning oplyse, at Københavns Byret ikke finder at burde udtale sig om betænkningen.

226

Der henvises til J. nr. 2009-711-02256.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

Domstolsstyrelsen

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Store Kongensgade 1-3
1264 København K
Tlf. +45 70 10 33 22
Fax +45 7010 4455
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09
EAN-nr.5798000161184

J. nr. 2009-4101-0076-4
Sagsbeh. Johann Herzog
Dir.tlf.
Mail joh@domstolsstyrelsen.dk

8. februar 2010

Høringssvar

Domstolsstyrelsen har den 18. december 2009 modtaget Justitsministeriets høring over Konkursrådets betænkning om rekonstruktion.

Konkursrådet har i betænkningen foreslået en væsentlig ændring af domstolenes behandling af insolvensskiftesager, der må forventes at påvirke og få betydning for skifterettens arbejde.

Det fremgår af betænkningen, at det er hensigten med de nye regler, at de får et langt bredere anvendelsesområde end de gældende regler om betalingsstandsning og tvangsakkord, blandt andet ved skifteretterne får flere beføjelser end hidtil og ved, at f.eks. videreoverdragelse være en del af mulighederne for rekonstruktion.

Forslaget må derfor forventes at medføre en stigning i antallet af insolvensskiftesager ved byretterne og i Sø- og Handelsretten, ligesom udvidelsen af skifterettens beføjelser vil kunne medføre, at sagerne bliver mere tidskrævende.

Det bemærkes i den forbindelse, at betænkningen også indeholder en ændring af reglerne om fagedretlige ind- og udsættelsesforretninger. Der er tale om en sagstype, der er tidsmæssigt krævende for det juridiske personale, da sagerne skal foretages som udkørende forretninger. Det er endvidere forudsat, at disse forretninger skal foretages i nær tilknytning til konkursdekretets afsigelse for at undgå at aktiverne forsvinder, hvorfor sagerne tillige er af hastende karakter.

På denne baggrund må betænkningen forslag skønnes at medføre en merbelastning for domstolene. Som forslaget er udformet, er det på nuværende tidspunkt ikke muligt med sikkerhed at vurdere, i hvilket omfang reglerne om rekonstruktion vil blive benyttet, eller om andelen af

konkursboer vil blive tilsvarende mindre. Styrelsen kan derfor ikke udtale sig nærmere om merbelastningens omfang.

Med venlig hilsen

Niels Juhl

AKT. 14

Mette Mølleschou Ewald**Fra:** Kate Kengen [KAKE@domstol.dk]**Sendt:** 21. januar 2010 13:43**Til:** Justitsministeriet**Emne:** SV: 2009-711-0226 høring over Konkursrådet betænkning om rekonstruktion

HK Landsklubben har ingen bemærkninger til Konkursrådets betænkning om rekonstruktion.

De venligste hilsner
Kate Kengen
HK Landsklubben Danmarks Domstole

Fra: Justitsministeriet Departementet - Justitsministeriet Departementet [mailto:jm@jm.dk]**Sendt:** 18. december 2009 14:03

Til: hoeringer@fbr.dk; samfund@advokatsamfundet.dk; fa@fanet.dk; ae@ae.dk; daf@daf.dk; info@danskbyggeri.dk; hfa@ac.dk; kto@kto.dk; fdm@fdm.dk; oc@chashude.dk; pbi@plesner.com; info@sala.dk; landbrugsraadet@landbrug.dk; fp@forsikringogpension.dk; info@shipowners.dk; mail@dkfisk.dk; ffp@sbaktuar.dk; post@dasp.dk; Kate Kengen; info@cfu-net.dk; lg@atp.dk; con2956@vip.cybercity.dk; bjorn.elmquist@advokathca.dk; lo@lo.dk; Jørgen Lougart; Janne P. Rasmussen; de@de.dk; info@ejendomsf.dk; llodk@llodk.dk; fsr@fsr.dk; da@da.dk; rr@realkreditraadet.dk; ftf@ftf.dk; hvr@hvr.dk; frr@frr.dk; hk@hk.dk; mail@politiforbundet.dk; bl@bl.dk; ac@ac.dk; info@bygherreforeningen.dk; sekretariatet@dk-r.dk; post@retssikkerheds-fonden.dk; info@krifa.dk; kaf@kaf.dk; di@di.dk; mail@danskeadvokater.dk; post@finansogleasing.dk; hoeringssager@danskerhverv.dk; kontakt@kooperationen.dk; regioner@regioner.dk; mail@finansraadet.dk; samfund@advocom.dk; center@humanrights.dk; 3f@3f.dk; kl@kl.dk; dts@dts.nu

Emne: 2009-711-0226 høring over Konkursrådet betænkning om rekonstruktion

JUSTITS

Jette Lyngsø Frank
Overassistent

Tlf.: 7226 8798
Mail: jly@jm.dk

Slotsholmsgade 10
1216 København K
7226 8400
www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Justitsministeriet Lovafd.
EU- og Menneskeret

2009 JAN 21 711-0226

21-01-2010

Advokatrådet

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

jm@jm.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 29. januar 2010
J.NR.: 04-014102-09-1768
REF.: rmm-hfe

Høring over Konkursrådets betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion mv. – J.nr. 2009-711-0226

Ved mail af 18. december 2009 har Justitsministeriet anmodet Advokatrådet om bemærkninger til betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion m.v.

I den anledning skal Advokatrådet bemærke følgende:

Overordnet hilses det velkomment, at Konkursrådet har fundet anledning til at gennemgå reglerne om betalingsstandsning, rekonstruktion m.v. set i lyset af flere forhold, dels gennemførelse af virksomhedspantordningen, dels de hidtidige erfaringer med de gældende retsregler.

Advokatrådet er bekendt med indholdet af det høringssvar, Danske Advokater og Danske Insolvensadvokater samtidig afgiver over betænkningen, og kan i det væsentlige tilslutte sig den række af detailproblemer, der fremhæves deri, og som udover konkurstekniske spørgsmål tillige giver anledning til retssikkerhedsmæssige overvejelser i relation til både skyldnerens, tredjemands og kreditorenes stilling.

Advokatrådet er desuden enig i, at der er behov for en mere dybdegående vurdering af virksomhedspantreglernes betydning for adgangen til at gennemføre rekonstruktion, end det har været muligt for Konkursrådet at foretage. Det fremgår således af betænkningen side 263ff, at Konkursrådet kun i meget begrænset omfang har inddraget virksomhedspantreglerne og de praktiske erfaringer med disse, da der frem til finanskrisen ikke var et tilstrækkeligt erfaringsgrundlag at arbejde med. Reglerne om virksomheds- og fordringspant blev gennemført med ikrafttræden den 1. januar 2006, og erfaringerne ved brugen af disse regler (ud over rent statistiske oplysninger om omfanget og brug af virksomhedspant) har først åbenbaret sig i praksis i løbet af det seneste års tid i de mange konkursboer, der er opstået som følge af den igangværende krise.

Advokatrådet

Efter Advokatrådets opfattelse indebærer det, som også anført af Danske Advokater og Danske Insolvensadvokater, at de tilsigtede effekter af Konkursrådets forslag meget vel kan vise sig at udeblive i praksis. Konkursrådet er opmærksom på denne problemstilling, idet det fremgår af betænkningen side 265, at ”rådets forslag til regler om rekonstruktion alene i et vist omfang vil kunne afbøde de problemer i forhold til gennemførelse af en rekonstruktion, som Virksomhedspanteudvalget anførte.”

Konkursrådet har således afstået fra at gå nærmere i dybden med problemstillingen. Således fremgår det af Konkursrådets betænkning side 266, at Konkursrådet ”vil afstå fra nærmere at overveje, om det ud fra rekonstruktionsretlige synspunkter måtte være ønskeligt med ændringer af reglerne om virksomhedspant samt yderligere insolvensretlig regulering af panthaveres stilling under rekonstruktion”.

Endvidere har Konkursrådet ikke som led i sit arbejde fået i opdrag at fremkomme med forslag til ændringer i de skattemæssige forhold, som en implementering af betænkningens forhold påkalder sig.

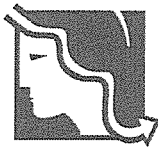
Det er Advokatrådets opfattelse, at der ved en eventuel ændring af konkurslovens rekonstruktionsregler også bør ske en tilsvarende tilpasning af konkursskatteloven, ligesom det er afgørende, at problemstillingen vedrørende blandt andet skatteårets udelelighed afklares samtidig hermed.

Advokatrådet finder på den baggrund, at der bør gives Konkursrådet mulighed for mere dybdegående at analysere rekonstruktionsreglernes forhold til virksomhedspanteordningen og forholdet til skattereglerne, så der sikres et mere opdateret, erfaringsbaseret og sammenhængende grundlag, forinden der i givet fald træffes beslutning om ændringer i regelsættet.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen

Danske
Insolvensadvokater

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Procesretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

DANSKE
ADVOKATER

H.C. Andersens Boulevard 45
1553 København V

Telefon 33 43 70 00
forening@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

29. januar 2010

Vedr.: Høring over Konkursrådets betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion m.v.

1. Indledning

Justitsministeriet har den 18. december 2009 sendt Konkursrådets betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion m.v. med anmodning om eventuelle bemærkninger.

Konkursrådets forslag til regler om rekonstruktion går ud på, at konkurslovens regler om anmeldt betalingsstandsning og tvangsakkord ophæves, og at der i stedet indsættes et nyt, samlet afsnit i konkursloven om rekonstruktion.

Nærværende høringssvar disponeres i tre hovedafsnit.

I *pkt. 2* fremsættes generelle bemærkninger omkring intentionerne bag forslaget til nye rekonstruktionsregler, herunder samspillet med reglerne om virksomheds- og fordringspant og bemærkninger omkring de forventede konsekvenser af, at forslagene gennemføres.

Under *pkt. 3* fremsættes specifikke bemærkninger til Konkursrådets forslag til ændring af reglerne om betalingsstandsning og tvangsakkord.

Afsluttende bemærkninger og Danske Advokaters indstilling er indeholdt i *pkt. 4*.

Indledningsvis bemærkes, at Danske Advokaters fagudvalg, Danske Insolvensadvokater, ud fra insolvensretlige betragtninger ikke var fortalere for indførelsen af virksomheds- og fordringspant. Der henvises i den forbindelse til foreningens høringssvar vedrørende Betænkning nr. 1459/2005 om virksomhedspant.

Reglerne om virksomheds- og fordringspant blev primært gennemført med henblik på at hjælpe levedygtige virksomheder, mens hensyn til insolvenstruede virksomheder ikke vejede særligt tungt.

En konsekvens af denne beslutning var, at der sidenhen måtte foretages de nødvendige tilpasninger af den insolvensretlige lovgivning for at kunne håndtere virksomheder med virksomheds- og fordringspant i insolvenssituationer. Praksis ikke mindst de seneste 1-1½ år har vist, at Danske Insolvensadvokater i forbindelse med afgivelse af det ovenfor nævnte høringssvar ikke havde tilstrækkelig fantasi til at forestille sig de problemer, der ville opstå ved håndteringen af virksomheds- og fordringspant ved økonomisk nedbrud.

På tilsvarende vis har Konkursrådet heller ikke kunnet forudse eller tage højde for alle de problemstillinger, som reglerne om virksomheds- og fordringspant har medført af komplikationer i forhold til rekonstruktionsprocessen.

Synonymt med rekonstruktion har tidligere været *samlede ordninger*, hvorved i hvert fald normalt blev forstået ordninger, hvorefter simple kreditorer som en del af rekonstruktionsforslaget eftergav en del af gælden helt i overensstemmelse med konkurslovens § 158 og den heri indeholdte sondring mellem simple kreditorer/akkordkrediterer og kreditorer, hvis krav ikke berøres af en akkord. Denne sondring synes ikke længere aktuel som følge af den nye definition af rekonstruktion, hvorefter en rekonstruktion ikke forudsætter etablering af en samlet ordning med simple kreditorer, men hvor en hel eller delvis virksomhedsoverdragelse kan udgøre en del af en rekonstruktion, uanset om overdragelsen resulterer i dividende til simple kreditorer.

Heroverfor står nu, at Konkursrådet definerer en (kontrolleret) afvikling under betalingsstandsning som ikke udgørende en rekonstruktion. Det vil alt andet lige få den konsekvens, at kontrollerede afviklinger fremadrettet må ske under konkurs. Det er ikke hensigtsmæssigt. Generelt er det derfor Danske Advokaters opfattelse, at det forslag til fremtidig rekonstruktionslovgivning, som Betænkning nr. 1512/2009 lægger op til, ikke medvirker til at forbedre mulighederne for økonomisk overlevelse ved gennemførelse af en rekonstruktion.

Disse indledende bemærkninger suppleres nedenfor i pkt. 2.1. i forhold til virksomhedspant (og fordringspant), i pkt. 2.2. om finansieringsproblemet og i pkt. 2.3. om risikoen for flere udenretlige afviklinger i stedet for indenretlige rekonstruktioner.

2. Overordnede bemærkninger

2.1. Virksomhedspant (og fordringspant)

I betænkningens kap. 21, s. 263 ff., behandles ”forholdet til reglerne om virksomhedspant”.

Det er overordnet Danske Advokaters opfattelse, at forholdet til reglerne om virksomhedspant i for begrænset omfang inddrages i argumentationen og baggrunden for forslaget til ændrede rekonstruktionsregler.

Uanset det i Justitsministeriets redegørelse af den 29. januar 2009 om virksomhedspanteordningen om betydningen af virksomhedspant for rekonstruktioner anførte er det for praktikere et uomtvisteligt faktum, at reglerne om virksomhedspant (og for-

dringspant) har medført betydelige ændringer ved håndteringen af anmeldte betalingsstandsninger og mulighederne for gennemførelse af tvangsakkorder.

Hvor hovedhurdlen for gennemførelse af tvangsakkorder før 1. oktober 2005 var den dagældende 25 % mindstedividende-regel i konkurslovens § 161, er hovedproblemet nu, at der i betalingsstandsninger, hvor virksomheden har afgivet virksomhedspant (og fordringspant), ikke er frie midler til at opfylde det gældende mindstedividendekrav på 10 %. Selvom Konkursrådet foreslår – et forslag, som Danske Advokater kan tiltræde – at mindstedividendekravet ophæves, har indførelsen af virksomheds- og fordringspant medført, at frie aktiver af blot nogen størrelse efterhånden er et særsyn ved rekonstruktion af økonomisk trængte virksomheder.

På denne baggrund kan Danske Advokater ikke fuldt ud tiltræde den argumentation, som Konkursrådet flere gange fremfører om, at medkontraahenter vil være tilstrækkeligt sikrede, ved at deres krav mod skyldneren opnår status som sekundært massekrav efter konkurslovens § 94, nr. 2, i øvrigt nedenfor under pkt. 3.

Danske Advokater nærer sympati for Konkursrådets ønsker om i højere grad at involvere fordringshaverne i rekonstruktionsprocessen. Problemet er blot, at simple kreditorer i langt de fleste tilfælde, hvor skyldneren har afgivet virksomheds- og fordringspant, ikke vil være motiverede til at deltage i processen, idet dividenden til simple kreditorer alt andet lige vil blive nul.

Erfaringen fra de senere års rekonstruktioner har vist, at virksomhedspanthaveren i langt de fleste tilfælde ikke har nogen interesse i i forbindelse med en virksomheds-overdragelse at frigive midler i et omfang, der gør det muligt at tilbyde en dividende blot i niveau den nuværende mindstedividende på 10 %.

Uanset Konkursrådets intentioner må det derfor forventes, at fordringshaverindflydelsen de facto vil blive reduceret, idet fordringshaverne uden udsigt til dividende som følge af reglerne om virksomheds- og fordringspant ikke vil være motiverede til at afsætte tid og ressourcer til deltagelse i rekonstruktionsprocessen.

2.2. Finansieringsproblemet

Et andet forhold, som ikke med tilstrækkelig styrke fremgår af betænkningen, er ordet eller begrebet: *finansiering*. Ikke mindst siden 2007 har det helt afgørende problem i forhold til rekonstruktioner været finansieringen eller rettere den ofte ikke eksisterende finansiering. Niels Ørgaards kritiske udtalelser i Betalingsstandsningensret, s. 32 ff., i anledning af det dagældende forslag til forlængelse af betalingsstandsningensperioden med 2 måneder gentages i lidt omskrevet stand i udkastet, s. 20, hvor det anføres: *... at en professionel rekonstruktør bør selv i komplicerede tilfælde som udgangspunkt kunne få afklaret virksomhedens forhold og nå frem til en ordning inden for en tidsramme på 6 måneder fra skifterettens indledning af rekonstruktionsbehandlingen.*

Udsagnet bakker Danske Advokater op om. Udsagnet er blot ikke relevant for den situation, hvorunder rekonstruktioner gennemføres i dag. Den nuværende økonomiske krise er i hvert fald på to punkter forskellig fra de økonomiske kriser, vi oplevede primo 1980'ere og medio 1990'erne. Alternativ pengeinstitutfinansiering og dermed

bankskifte er i dag stort set en umulighed. Dette faktum inddrages stort set ikke i betænkningen, der derfor flere steder kommer til at fremstå som en teoretisk gennemgang af rekonstruktionsprocessen uden tilstrækkeligt praktisk belæg.

Kendetegnende for de virksomhedsoverdragelser, der er gennemført de senere år, hvor overdrageren har afgivet virksomhedspant, har været, at aktiverne under pantet, eventuelt kombineret med salg af overdragerens faste ejendom eller overdragelse af lejerettigheder er overdraget til en ny juridisk person. Ofte er der den samme ejerkreds i det erhvervende selskab som i det overdragende selskab (konkursboet). Karakteristisk for sådanne overdragelser er, at der opereres med højere priser end konkurspriser, og ofte vil det også være overdragerens pengeinstitut, der er pengeinstitut for det erhvervende selskab, idet pengeinstituttet derved som pantøver forsøger at sikre sig en bedre værdiansættelse af det pantsatte.

I disse situationer er det imidlertid undtagelsen, at virksomhedspanthaveren som led i en samlet ordning tilbyder at stå delvist tilbage for simple kreditorer, og konsekvensen er derfor, både efter gældende regler og efter de foreslåede regler, at en virksomhedsoverdragelse typisk vil blive gennemført uden dividende til simple kreditorer. En sådan ordning anbefales af Konkursrådet frem for en fornuftig afvikling under rekonstruktion.

Danske Advokater kan på denne baggrund ikke helt forstå Konkursrådets oplæg til, hvilke ordninger der kan gennemføres under rekonstruktionsprocessen, og hvilke ordninger der ikke bør kunne gennemføres med den konsekvens, at disse virksomheder nødvendigvis må afvikles under konkurs.

2.3. Udenretlige afviklinger ctr. rekonstruktioner

Det synes at være Konkursrådets intention at lægge op til at anvende konkurslovens regler om rekonstruktion som den blåstemplede fremgangsmåde, om end det er udtalet, at Konkursrådet ikke vil lægge hindringer i vejen for gennemførelse af udenretlige (frivillige) ordninger.

Forslaget til fremadrettet rekonstruktionslovgivning bygger efter Danske Advokaters opfattelse i for høj grad på reglerne om tvangsakkord i stedet for på reglerne om betalingsstandsning. Med krav om ultimative frister vil mange virksomheder, der under den gældende lovgivning om betalingsstandsning rekonstrueres ved delvist salg, delvis kontrolleret afvikling under betalingsstandsning, ikke fremadrettet kunne rekonstrueres. Konsekvensen vil være afvikling under konkurs. Det bemærkes, at en sådan afvikling ikke anses som en garanti for, at alt kommer til overfladen. Det skyldes, at de fleste af disse konkursboer vil blive sluttet i medfør af konkurslovens § 143, stk. 1. Ved kontrolleret afvikling under anmeldt betalingsstandsning ville tabene kunne reduceres, om ikke andet så i hvert fald lønmodtagerkrav og de deraf afledede skattekrav.

Antallet af ultimative frister bør efter Danske Advokaters opfattelse reduceres. Der bør i højere grad åbnes mulighed for dispensation med henblik på fristforlængelser. Alternativt bør fristreglerne formuleres således, at det er fordringshaverne, der har det afgørende ord i relation til fristforlængelse eller ej.

Med Konkursrådets oplæg til, hvad der skal betragtes som en rekonstruktion, afskæres kontrollerede afviklinger med den konsekvens, at endnu flere virksomheder må afvikles via konkurs. Det vil medføre, at det offentlige og virksomhederne via bidrag til LG-ordningen konstaterer endnu større tab, end tilfældet er under den gældende lovgivning. Allerede efter de gældende regler er der det seneste halve til hele år konstateret en betydelig stigning af antallet af udenretlige rekonstruktioner.

Også i begyndelsen af 1980'erne sås et stort antal udenretlige rekonstruktioner i forbindelse med afvikling af landbrugsbedrifter, idet denne erhvervskategori i realiteten qua reglerne i tinglysningslovens § 37 har opereret med en slags virksomhedspanteordning i umindelige tider. Samme retsstilling gælder nu for alle virksomheder, der har afgivet virksomhedspant, og konsekvensen af en ny rekonstruktionslovgivning, som foreslået af Konkursrådet, med en ubetinget frist på 4 uger til at fremsætte et rekonstruktionsforslag, vil i sig selv begrænse mulighederne for rekonstruktion. Dette gælder i særdeleshed, når der ikke er mulighed for en rekonstruktion via en kontrolleret afvikling. Konsekvensen vil være flere lukninger via konkurs på baggrund af, at finansieringskilden – som oftest virksomhedspanthaveren – lukker for kreditten. Med andre ord lægger man i højere grad op til, at det fremover hverken bliver skifteretten eller flertallet af kreditorerne, der har bestemmelsesretten, men derimod virksomhedspanthaveren.

Dette findes hverken konkursretligt eller samfundsmæssigt hensigtsmæssigt, ikke mindst i en situation som den foreliggende, hvor virksomhedspanthaverens hæftelse efter konkurslovens § 27, stk. 3 og 4, er såvel sekundær som begrænset og beløbsmæssig uafhængig af skyldnervirksomhedens størrelse.

Danske Advokater har forståelse for, at den økonomiske situation så anderledes ud, da arbejdet med udarbejdelsen af betænkningen om rekonstruktion blev påbegyndt. Den efterfølgende indførelse af virksomheds- og fordringspant og den økonomiske krise har imidlertid ændret situationen. En fremtidig regulering af rekonstruktioner må tage afsæt i, hvorledes virkeligheden er i dag, baseret på praksis som denne er oplevet de seneste 12-18 måneder.

3. Bemærkninger til specifikke forslag

Det er ikke Danske Advokaters intention at kommentere samtlige Konkursrådets forslag til ændret rekonstruktionslovgivning. Der behandles alene enkelte forhold.

Systematik

Danske Advokater tager til efterretning, at Konkursrådet har valgt at bibeholde paragrafnummereringen i konkurslovens afsnit II om konkurs med den konsekvens, at stort set alle regler, uanset om de er nye eller overførte, får nye paragrafbenævnelser.

Udenretlig rekonstruktion ctr. indenretlig rekonstruktion

I betænkningen, s. 25 f., fremføres fordele og ulemper ved henholdsvis udenretlig og indenretlig rekonstruktion. Uagtet Konkursrådet lægger op til at definere virksomhedsoverdragelse som en rekonstruktion, vil der være en betydelig sandsynlighed for, at de fleste virksomhedsoverdragelser vil ske udenretlig ved overdragelse af virksomhedens hovedaktiver, der ofte vil være virksomheds- og fordringspantssatte, med hen-

blik på, at der umiddelbart efter eller i tilknytning til overdragelsen afsiges konkursdekret. En rekonstruktion må antages at blive fravalgt, dels af tidsmæssige årsager, dels af omkostningsmæssige årsager. Der henvises til det i afsnit III anførte.

Tilsynsfunktionen

I betænkningen, s. 84, anføres, at det efter revisorlovgivningen ikke er udelukket, at en statsautoriseret eller registreret revisor beskikkes som tilsyn. Det må antages, at denne udtalelse alene er gældende i det omfang, der er tale om beskikkelse af en revisor, som ikke samtidig fungerer som revisor for skyldneren, og tilsvarende må nødvendigvis også gælde i forhold til rekonstruktør-hvervet.

Rolle- og opgavefordeling mellem rekonstruktør og tillidsmand

Danske Advokater kan tilslutte sig Konkursrådets beskrivelse af opgave- og ansvarsfordelingen mellem rekonstruktør og tillidsmand, som dette bl.a. beskrives i betænkningen, s. 95.

Rekonstruktionsforslagets forsvarlighed

Ikke mindst på baggrund af, at Rådet foreslår, at der fremadrettet af såvel rekonstruktøren som tillidsmanden skal afgives erklæring om et rekonstruktionsforslags forsvarlighed, hilser Danske Advokater det velkomment, at der stilles særlige habilitetskrav til tillidsmanden, som dette beskrives i udkastet, s. 96 f., med forslag til ny bestemmelse i konkurslovens § 238, stk. 5.

Danske Advokater frygter til gengæld, at kravet om tillidsmandens habilitet uanset virksomhedens størrelse vil resultere i, at en del virksomheder, der burde indgive rekonstruktionsbegæring, holder sig tilbage.

I forhold til mindre og måske også mellemstore virksomheder bør det overvejes, om de særlige krav til tillidsmandens habilitet bør gøres fakultative, således at de i disse situationer alene træder i kraft, såfremt der er særlig anledning hertil, herunder hvis et flertal af de fordringshavere, der deltager i første skifteretsmøde, stiller krav herom. I små og muligvis også mellemstore virksomheder vil de ekstraomkostninger, der alt andet lige vil blive påført en rekonstruktionsproces, muligvis være et af argumenterne for at undlade en rekonstruktionsproces i medfør af konkursloven og dermed en indirekte tilskyndelse til udenretlig rekonstruktion uden nogen kontrol, hverken fra kreditorside eller fra skifterettens side. En sontring, hvorefter de skærpede krav til tillidsmandens habilitet alene gælder virksomheder, der i det senest afsluttede regnskabsår havde en balance på eksempelvis over 75 mio. eller over 30 ansatte, kunne overvejes.

Sikkerhedsstillelse

I betænkningen, s. 101, anføres, at det er væsentligt, at rekonstruktøren løbende har incitament til at bringe rekonstruktionsbehandlingen til ophør, hvis skyldnerens økonomi er så dårlig, at skyldneren er uden midler eller reelle muligheder for at etablere en gældsordning med fordringshaverne. Den beskrevne situation vil ofte forekomme, medmindre virksomhedspanthaveren stiller sikkerhed for de med rekonstruktionen forbundne omkostninger. Virksomhedspanthaveren vil ofte ikke være

motiveret til i forbindelse med afviklingen af den virksomhedspantsatte virksomhed at afgive midler med henblik på, at der kan tilbydes en akkord med skyldnerens simple kreditorer. Bibeholdelse af arbejdspladser vil derfor ofte ske ved overdragelse af en virksomhed uden udlodning af dividende til simple kreditorer.

Tilsvarende situation foreligger efter de gældende regler, hvor en virksomhed afvikles kontrolleret under betalingsstandsning, primært med det formål at sikre virksomhedspanthaveren en bedre retsstilling ved overdragelse af virksomheden til on-going-priser eller i hvert fald til vurderingspriser baseret på *kontrolleret afvikling* frem for konkursafvikling.

Danske Advokater vil derfor anbefale, at der fortsat kan gennemføres en rekonstruktion i form af en kontrolleret afvikling af virksomheden under rekonstruktionen. Også fra det offentlige side burde der være en interesse i afvikling under disse omstændigheder – en kontrolleret afvikling med udnyttelse af opsigelsesløn og derved minimering af krav over for Lønmodtagernes Garantifond og SKAT i forhold til afvikling via konkurs.

Kreditorudvalg

Henset til Konkursrådets ønsker om i videst muligt omfang at involvere fordringshaverne, har Danske Advokater svært ved at forstå det i betænkningen, s. 118, anførte, hvorefter der ikke skal nedsættes kreditorudvalg.

Et kreditorudvalg kan nedsættes dels som følge af kværlantønsker, dels som følge af, at visse fordringshavere – ofte betydende fordringshavere – har en reel interesse i at medvirke til en rekonstruktion af virksomheden. Et velfungerende kreditorudvalg vil ofte være akkordfremmende.

Danske Advokater er ikke enig i, at behovet for et eventuelt kreditorudvalg kan dækkes ved beskikkelse af flere rekonstruktører. Kreditorudvalgsmedlemmer og rekonstruktører har alt andet lige en forskellig tilgang til arbejdsopgaven, og det er netop det positive ved et konstruktivt nedsat kreditorudvalg. Kreditorudvalg bør selvfølgelig ikke være obligatorisk, men mulighed for nedsættelse af et kreditorudvalg bør bestå i princippet efter skabelonen, der fremgår af den gældende konkurslovs § 14, men uden en maksimering af antallet af kreditorudvalgsmedlemmer.

Frist for fremsendelse af forslag til rekonstruktionsplan

I betænkningen, s. 126, anføres, at rekonstruktionsbehandlingen bør bringes til ophør af skifteretten, bl.a. hvis fristerne for fremsendelse af forslag til rekonstruktionsplan til fordringshaverne ikke overholdes. Der bør ikke i denne situation opereres med en ultimativ frist. Der kan være gode grunde til at fristerne springer, og der kan også være gode grunde til, at den helt overvejende kreditormajoritet accepterer en fristoverskridelse. Ultimative frister strider mod, hvad Konkursrådet i øvrigt foreslår i relation til at nedtone skifterettens indflydelse i forhold til fordringshavernes indflydelse på rekonstruktionsforløbet.

Forhøjelse af dividenden

I betænkningen, s. 137 ff., anføres, at der ikke skal være mulighed for i tilknytning til afstemningsresultatet at tilbyde en forhøjelse af dividenden.

Det findes også på dette punkt uhensigtsmæssigt, at der skal opereres med en definitiv regel, hvor skifteretten overtager styringen på bekostning af fordringshaverne. Fremkommer der i tilknytning til et ikke vedtaget rekonstruktionsforslag et nyt rekonstruktionsforslag, der går ud på betaling af en højere dividende, som tiltrædes af den overvejende del af kreditormajoriteten, bør et sådant nyt rekonstruktionsforslag realitetsbehandles. I praksis vil denne situation givetvis ikke forekomme ofte, men måtte situationen forekomme, eksempelvis ved at dividenden forhøjes ved, at en tilbudt afdragsperiode forlænges, bør der være mulighed herfor. Der ses ikke reale grunde for at et negativt afstemningsresultat automatisk skal resultere i konkursbehandling.

Forrentning af ejerpantebreve og skadesløsbreve

I betænkningen argumenteres, s. 175, for, at den nuværende retstilstand i henhold til Vestre Landsret afgørelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 90.s. 204 bibeholdes.

Danske Advokater har forståelse for argumentationen, men bemærker, at dette ikke ændrer på det faktiske forhold, at panthavere, hvis krav delvist vil være sikret ved ejerpantebreve (og skadesløsbreve), givetvis som betingelse for at tilslutte sig et akkordforslag vil kræve, at der på en eller anden måde sker en forhåndshonorering af den pantesikrede del af gælden. Når der i anden forbindelse foreslås regler om bindende værdiansættelse af pant, ville det lovgivningsmæssigt være relativt enkelt at udforme en regel, hvorefter utvivlsomt pantesikret gæld ved ejerpantebrev (og skadesløsbrev) blev forrentet. Som nu vil man derfor også fremadrettet fortsat skulle forhandle sig frem til en løsning fra rekonstruktion til rekonstruktion med de problemer, det medfører i relation til bl.a. håndhævelse af lighedsprincippet.

Bindende vurdering af pant

I tilknytning til det i betænkningen, s. 185, anførte har Danske Advokater forståelse for forslaget om, at pant skal kunne undergives en bindende vurdering. Henset til, at det ofte kan være relativt tilfældigt, hvem der foretager vurderingerne, og da beskikkelse som fagkyndig tillidsmand (og dermed også vurderingsmand) med optagelse på domstolsstyrelsens fortegnelse over fagkyndige tillidsmænd, ikke automatisk sikrer faglig og opdateret kompetence, er det væsentligt, at der fastsættes relativt vide rammer for omvurdering. Dette gælder ikke mindst i de situationer, hvor vurdering er besluttet af rekonstruktøren og/eller tillidsmanden uden nærmere drøftelse med hovedkreditorerne, herunder panthaveren. Det foreslås derfor, at der skabes hjemmel til en videregående mulighed for omvurdering.

Panthaverregnskaber

Det konstateres med tilfredshed, at Konkursrådet foreslår regler om udarbejdelse af pantnaverregnskaber under rekonstruktionsbehandling – en hjemmel, der hidtil har været savnet, og som i særdeleshed har været savnet siden indførelsen af reglerne om virksomhedspant pr. 1. januar 2006.

Medkontrahentens "sikkerhed" ved indplacering af dennes krav på § 94-niveau.

Som anført i indledningen vil der ofte ikke kunne ydes medkontrahenten den nødvendige sikkerhed for skyldnerens opfyldelse af sine forpligtelser, ved at medkontrahentens krav får status som sekundært massekrav. Det aktualiserer derfor som tidli-

gere anført, at rekonstruktøren i situationer, hvor skyldneren har afgivet virksomhedspant, sikrer sig, at krav til medkontrahenten i situationer, hvor gensidigt bebyrdende aftaler forsætter, kan honoreres. Danske Advokater frygter derfor, at Konkursrådets antagelser, bl.a. s. 222, 227, 228 og 230 f., ikke vil svare til den situation, der vil opleves i praksis.

Løngaranti

Konkursrådet anfører, s. 231, at spørgsmålet om løngaranti ikke bør behandles løsrevet fra de øvrige regler om lønmodtageres retsstilling i forbindelse med arbejdsgiverens insolvens, herunder reglerne i lov om Lønmodtagernes Garantifond, og at en gennemgang heraf må anses for at ligge uden for rammerne af det igangværende arbejde om reglerne om rekonstruktion.

Danske Advokater har som udgangspunkt sympati for dette synspunkt, men må dog konstatere, at spørgsmålet om lønmodtageres retsstilling i forhold til insolvente virksomheder på anden måde undergives lovregulering løsrevet fra en samlet vurdering af lønmodtagerretsforhold og insolvens, jf. Justitsministeriets udkast til bekendtgørelse om frit valg-ordninger i konkurs.

Sikkerhedsstillelse for lønkrav er likviditetskrævende og dermed også rekonstruktionshæmmende. Man kunne derfor overveje at lovfæste en regel, der svarer til den praksis, der opereres med hos Lønmodtagernes Garantifond omkring forhåndsgodkendelser af virksomheder med henblik på udbetaling af løn under anmeldt betalingsstandsning fra LG inden for de i LG-loven anførte dækningsmaksima. Dette kunne evt. gøres ved i lovform at henvise til, at sikkerhedsstillelse i medfør af konkurslovens § 16 b (udkastets § 120, stk. 1) kan erstattes af forhåndsgodkendelse fra LG inden for rammerne af LG-dækningen under betalingsstandsning.

Skifterettens indflydelse

Danske Advokater kan tiltræde det i betænkningen, s. 242, anførte omkring begrænsning i skifterettens adgang til at gribe ind i vedtagelsen af et rekonstruktionsforslag i situationer, hvor fordringshaverne har givet deres støtte til et forslag. Som anført flere steder i det forudgående bør dette også gælde i andre situationer, end hvor dividenden – efter skifterettens opfattelse – står i misforhold til skyldnerens økonomiske stilling. Skifteretten bør alt andet lige ikke have adgang til at overrulle klare kreditortilkendegivelser.

Rekvirentsikkerhedsstillelse - virksomhedspantehæftelse

Det fremgår af betænkningen, s. 411 ff., at forslaget til ny affattelse af § 27 i øvrigt ikke (indeholder) realitetsændringer i forhold til de gældende bestemmelser i kl. § 27, stk. 3-4. I forhold til begæring om tvangsopløsninger kunne man overveje en ændring af konkurslovens § 27, således at virksomhedspanthaverens hæftelse, der fremgår af den gældende konkurslovs § 27, stk. 3-4, gøres obligatorisk, således at hæftelsen i denne situation ikke er subsidiær, men primær. Derved sikres i højere grad, end tilfældet er nu, midler til at foretage nødvendige undersøgelser i perioden op til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens anmodning om tvangsopløsning, ligesom en sådan bestemmelse givetvis i nogen udstrækning ville reducere antallet af virksomhedspant i små virksomheder, helt i overensstemmelse med de forventninger, som virksomhedspanteudvalget i sin tid havde.

Samlede ordninger – konkurslovens § 94, nr. 1

Konkurslovens § 24 foreslås ændret. Der foreslås imidlertid ikke en ændring af konkurslovens § 94, nr. 1, der derfor fortsat vil henvise til *samlede ordninger*. Det giver for så vidt ingen mening, idet det må antages, at tid og dermed omkostninger, der anvendes på ordninger, der ikke fremadrettet anses som en rekonstruktion, ikke vil kunne honoreres som sekundært massekrav i medfør af konkurslovens § 94, nr. 1.

Danske Advokater hilser det imidlertid velkomment, at konkurslovens § 94, nr. 1, ikke ændres, idet det er Danske Advokaters opfattelse, at det fortsat under en rekonstruktionsbehandling bør være muligt at foretage en kontrolleret afvikling af en virksomhed. Danske Advokater savner reelle grunde for, at en kontrolleret afvikling ikke skulle udgøre en rekonstruktion, når en hel eller delvis virksomhedsoverdragelse anses som en rekonstruktion, uanset om denne hele eller delvise afvikling resulterer i dividende til simple kreditorer eller ej.

4. Afsluttende bemærkninger

Som det fremgår af det forudgående, går Danske Advokaters indvendinger primært mod det overordnede, at det nye forslag stik mod intentionerne må forventes at føre til flere og hurtigere virksomhedslukninger via konkurs, end tilfældet er efter gældende lovgivning. Det kan Danske Advokater ikke tiltræde.

Konsekvenserne af indførelsen af virksomheds- og fordringspant pr. 1. januar 2006 skal i et helt andet omfang end tilfældet er i det foreliggende udkast til rekonstruktion indarbejdes i den fremtidige lovgivning, herunder givetvis også med konsekvenser for bestemmelsesretten ved valg af kurator i de situationer, hvor der er gennemført en ukontrolleret udenretlig virksomhedsoverdragelse umiddelbart op til eller i forbindelse med fristdagens etablering med virksomhedspanthaveren som hovedaktøren.

Selvfølgelig skal rekonstruktionsprocessen fremmes med den fornødne hurtighed. Hvem er bedre til at vurdere og afgøre dette end fordringshaverne? Fremadrettet skal det i højere grad, end betænkningen lægger op til, være fordringshaverne, der bestemmer tempoet. Der bør derfor ikke opereres med definitive frister – i hvert fald ikke medmindre der fra kreditorside er ønske om at gøre frister gældende i relation til standsning af rekonstruktionsprocessen.

Konkursrådet er opmærksom på den problemstilling, der er i forhold til rekonstruktionsperiodens længde i forhold til skatteårets udelelighed. Sidstnævnte problemstilling er illustrativt beskrevet i betænkningen, s. 252-255. Det findes imidlertid ikke tilfredsstillende, at denne problemstilling udskydes, ved at Konkursrådet anbefaler (s. 255) at drøfte de nævnte skatteretlige spørgsmål nærmere med Skatteministeriet med henblik på at sikre, at eventuelle ændringer i skattelovgivningen træder i kraft samtidig med de foreslåede regler om rekonstruktionsbehandling.

En forudsætning for en reduktion af den nuværende betalingsstandsningsperiode på max. 1 år i henhold til konkurslovens § 16 e må nødvendigvis være, at der samtidig med reglernes ikrafttræden foretages en afklaring af de skattemæssige spørgsmål.

Problemstillingen har tidligere været forelagt Skatteministeriet, der i SKM 2008.438 DEP ikke ligefrem har vist forståelse for problemstillingen.

Det er imidlertid ud fra en insolvensretlig betragtning Danske Advokaters håb, at Konkursrådets redegørelse og påpegning af regelkrydsningsproblemet gør, at der vil blive foretaget en revurdering fra SKAT's side, således at skattelovgivningen ikke isoleret set vil stille sig hindrende i vejen for gennemførelse af rekonstruktioner for levedygtige virksomheder.

Samlet set er det Danske Advokaters opfattelse, at den fremtidige lovgivning om rekonstruktioner ikke kan baseres på Konkursrådets oplæg til lovforslag, da det ikke i tilstrækkeligt omfang tager højde for konsekvenserne af reglerne om virksomheds- og fordringspant og de erfaringer, der er indhøstet gennem de seneste 18 måneder som følge af den økonomiske krise og den finansklemme, der har ændret virksomhedernes adgang til finansiering.

Med det hovedformål at fremme mulighederne for rekonstruktioner af kriseramte virksomheder, hvor likviditeten er i bund, men hvor der synes at være et potentiale for fremtidig drift, er det helt afgørende, at der vedtages spilleregler, der gør det muligt at gennemføre en rekonstruktion som en indenretlig kontrolleret proces, frem for regler, der direkte eller i hvert fald indirekte fremmer en udenretlig afvikling.

Der bør nedsættes en særlig arbejdsgruppe, eventuelt som et underudvalg under Konkursrådet, med henblik på en gennemgribende gennemgang af problemstillingerne omkring rekonstruktion og virksomhedspant.

Alternativt bør planerne om nye rekonstruktioner stilles i bero i en kortere periode.

Der er løbet meget vand i åen efter udarbejdelse af Justitsministeriets redegørelse af 29. januar 2009 om erfaringerne med virksomheds- og fordringspanteordningen, om end disse erfaringer givetvis endnu ikke har givet sig udslag i statistisk materiale. Disse erfaringer skal inddrages i udvalgsarbejdet.

Danske Advokater indstiller, at det lovforberedende arbejde fortsættes med inddragelse af den ovenfor nævnte arbejdsgruppe, således at de problemstillinger, som der peges på i dette høringssvar, kan blive belyst til bunds, inden udarbejdelsen af et endeligt lovudkast.

Danske Advokater medvirker meget gerne i et arbejde med at kulegrave virksomhedspantets påvirkning af rekonstruktionsprocessen.

Med venlig hilsen

Pernille Bigaard
formand
Danske Insolvensadvokater

Helle Hübertz Krogsøe
vicedirektør/retschef
Danske Advokater

KURATORFORENINGEN

Email jm@jm.dk

Justitsministeriet
Slotholmsgade 10
1216 København K.
att.: Ketilbjørn Hertz

Østergade 38
1100 København K

ADVOKAT LARS SKANVIG, FORMAND
ADVOKAT KLAUS FIALA
ADVOKAT JENS ELLEBJERG HANSEN
ADVOKAT MICHAEL SERRING
ADVOKAT HENRIK SJØRSLEV

Høringssvar – Konkursrådets betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion mv.

Ved gennemgang af betænkningen har Kuratorforeningen noteret, at det er et ønske generelt at fremme mulighederne for rekonstruktion uden konkurs af insolvente, men levedygtige virksomheder. Kuratorforeningen finder, at det er en væsentlig hindring for at fremme dette formål, at der ikke i udkastet til lovforslag er indeholdt muligheder for på en fleksibel måde at tilpasse den insolvente virksomheds lønomkostninger efter samme principper, som der efter de gældende regler er mulighed for under en konkursbehandling.

Efter de gældende regler er der alene mulighed for at foretage afskedigelse af større grupper af en virksomheds medarbejdere uden iagttagelse af reglerne om masseafskedigelse (Lov om varsling mv. i forbindelse med afskedigelser af større omfang) i forbindelse med en konkursbehandling. På samme måde er der alene mulighed for at gennemføre overdragelse af en virksomhed, uden at en erhverver indtræder i forpligtelserne over for fratrådte og fritstillede medarbejdere, i forbindelse med en konkursbehandling. Da udkastet til lovforslag i øvrigt tilsigter på mange områder at give mulighed for under en rekonstruktion at anvende samme regler og fremgangsmåder, som i dag er gældende (alene) under en konkursbehandling, burde disse forhold efter Kuratorforeningens opfattelse have indgået i forslaget. I mangel heraf er der en betydelig risiko for, at regler uden for konkurslovens direkte anvendelsesområde (og uden for Justitsministeriets ressortområde) hindrer rekonstruktion af levedygtige, men løntunge (medarbejdertunge) virksomheder. Dermed er der risiko for, at den manglende mulighed for beskæring af antallet af medarbejdere i en virksomhed hindrer virksomhedens overlevelse, og at samtlige arbejdspladser forbundet med virksomheden risikerer at gå tabt.

I forlængelse heraf finder Kuratorforeningen det uheldigt, at der i udkastet til lovforslag ikke sker en afskaffelse af konkurslovens § 16 b (om sikkerhedsstillelse for den kommende udbetaling af løn m.v. til virksomhedens medarbejdere). Reglen udgør i praksis en væsentlig hindring for, at virksomheder, som præsumptivt er levedygtige, men ikke

er i besiddelse af den nødvendige likviditet, kan gennemføre rekonstruktion i forbindelse med en anmeldt betalingsstandsning. Virksomhedens medarbejdere er (under en anmeldt betalingsstandsning efter de gældende regler og under en rekonstruktionsbehandling efter de foreslåede regler) sikret dels ved at have status for den optjente løn m.v. efter konkurslovens § 94, dels gennem Lønmodtagernes Garantifond. Dermed er der ikke noget reelt beskyttelsesbehov i forhold til virksomhedens medarbejdere, som kan begrunde en opretholdelse af konkurslovens § 16 b. I forbindelse med en afskaffelse af konkurslovens § 16 b bør det samtidig præciseres, at virksomhedens medarbejdere på baggrund af de anførte forhold og virksomhedens interesse i at fastholde medarbejderne har den nødvendige sikkerhed for den kommende løn m.v. således at det arbejdsretlige princip fastslået i U 1983 437 V (i forhold til en opsagt medarbejder i en virksomhed med utilstrækkelig beskæftigelse) ikke fortsat kan give anledning til krav om sikkerhedsstillelse for den kommende løn m.v.

Til de enkelte dele af udkastet til lovforslag bemærker Kuratorforeningen i øvrigt:

I § 11, stk. 2, bør det i henvisningen til "§ 238" præciseres, hvilken del af bestemmelsen der henvises til, jf. fx at hverken rekonstruktøren eller tillidsmanden vil kunne opfylde en regel om, at en vurderingsmand ikke må medvirke ved salg af det vurderede (§ 238, stk. 3).

Forslaget i § 11 a, stk. 3 (og § 12 a og § 12 b) om at rekonstruktøren under visse omstændigheder kan eller skal overtage ledelsen af skyldnerens virksomhed, henholdsvis rekonstruktørens fratræden efter forslaget i § 15 a, må forudsætte et vist omfang af tilhørende selskabsretlig lovgivning, som ikke er angivet i betænkningen

§ 12 erstatter i et vist omfang den gældende § 15, herunder § 15, stk. 4-5, om forhåndsunderretning om påtænkte, særlig væsentlige dispositioner. § 12, stk. 2, indeholder regulering af, at virksomhedsoverdragelse alene kan ske efter forslagets kapitel 2 c. Imidlertid kan der tænkes en række dispositioner, som på den ene side er særlig væsentlige efter hidtidig opfattelse, men som ikke indebærer, at der sker en overdragelse af en virksomhed eller en del heraf – fx i form af "sale and lease back" af virksomhedens produktionsejendom, eller en afvikling af en (tabsgivende) aktivitet, uden at aktiviteten overdrages til nogen. Det lader til at have været Konkursrådets intention, at rekonstruktøren skal kunne agere frit. I betragtning af, at der er tale om en betydende og potentielt praktisk vigtig ændring i forhold til gældende ret, vil det være hensigtsmæssigt, at denne udvidelse af rekonstruktørens beføjelser i forhold til hidtidig ret får udtrykkelig hjemmel, i hvert fald i bemærkningerne til § 12.

Formuleringen af § 12 d kan give anledning til usikkerhed om, hvorvidt skyldneren skal kunne udskille aktiver fra også et virksomhedspant på de betingelser, som nævnes i stk. 2. Læst i sammenhæng giver stk. 1 (som afskærer udskillelse fra et virksomhedspant) over for stk. 2 umiddelbart ikke hjemmel til udskillelse fra et virksomhedspant. § 12 d, stk. 1, taler om den adgang, som bestod før rekonstruktionsindledningen, det vil vel

sige adgangen til at udskille ifølge regelmæssig drift, der som udgangspunkt også har betydning for et virksomhedspant, jf. tinglysningslovens § 47 c, stk. 1. § 12 d, stk. 1, siger nu, at rekonstruktionsbehandlingen fratager skyldneren retten til udskillelse fra et virksomhedspant. Dette må formodes at være reguleret i forvejen af tinglysningslovens § 47 f om "frysning", sammenholdt med tinglysningslovens § 47 c.

I § 12 d, stk. 2, nr. 2 og 3, bør det fremgå mere tydeligt, at den pantnaver, som inden udskillelsen er dækket af pantets værdi, skal have kompensation, mens den pantnaver, der (efter resultatet af den bindende vurdering) er udækket, ikke skal have noget.

§ 12 e, stk. 1, giver indtryk af, at skifteretten – efter at have modtaget tillidsmandens vurdering og skyldnerens anmodning om bindende vurdering – iværksætter en ny vurdering, som så bliver den bindende, mens bemærkningerne angiver, at skifteretten som udgangspunkt lægger tillidsmandens vurdering til grund og kun under visse omstændigheder iværksætter en ny vurdering, enten gennem tillidsmanden eller på anden måde. Dette bør i højere grad fremgå af lovteksten.

I §§ 12 i – 12 m er indsat regler, der relaterer sig til konkurslovens kapitel 8, mens der – senere – i §§ 12 n- 12 u er indsat regler, der relaterer sig til konkurslovens kapitel 7. Det ville umiddelbart være nærliggende at ændre rækkefølgen af de foreslåede regler.

I § 12 j, stk. 2, er angivet – på samme måde som i den aktuelle udformning af § 71 – at udlæg m.v. "bortfalder". Det er imidlertid – lige så lidt som i den nuværende udformning af § 71 – ikke angivet, hvorledes dette "bortfald" praktisk gennemføres eller gennemtvinges, hvis eksempelvis en udlægshaver ikke frivilligt vil medvirke til at aflyse et tinglyst udlæg. Der mangler angivelse af beføjelser til, at eksempelvis en fogedret eller Tinglysningsretten kan slette udlæg, som er "bortfaldet".

Forslaget i § 12 j, stk. 3, om mulighed for at sælge retten til et omstødelsskrav er sympatisk, men kan blive hindret praktisk, hvis der ikke gives køberen af omstødelsskravet passende adgang til at indhente relevante oplysninger og dokumenter hos skyldneren. Det er i praksis sjældent, at retssager angående omstødelse kan gennemføres alene på basis af de foreliggende oplysninger og den foreliggende dokumentation på tidspunktet for beslutning om fremsættelse af omstødelsskravet.

Forslaget til § 12 j, stk. 1, sammenholdt med reglerne i forslaget til § 12 kmå forstås således, at der ikke er mulighed for – således som det sker ved sædvanlig konkursbehandling – at træffe beslutning om at gennemføre retssag med henblik på omstødelse således, at der (af den samlede "bomasse") afsættes de nødvendige midler til at dække omkostningerne ved retssagen, hvorved alle fordringshavere forholdsmæssigt deltager indirekte i risikoen for at skulle dække omkostningerne. Ud fra erfaringerne med konkurslovens § 137 og mulighederne i øvrigt for at anmode kreditorerne i et konkursbo om at stille supplerende sikkerhed for dækning af omkostningerne ved konkursboets behandling, herunder til at gennemføre en eller flere retssager, indebærer forslaget om, at

fordringshavere, som stemmer for vedtagelse af retssag, også hæfter for omkostningerne herved, en betydelig risiko for, at hovedparten af kreditorerne vil undlade at stemme for vedtagelse af sagsanlæg, uanset hvor velbegrundet dette sagsanlæg i øvrigt måtte være. Hittidig erfaring med "tømte" konkursboer, som har omstødelleskrav eller andre former for krav, viser, at sådanne retssager alene kan forventes gennemført, hvis enten det offentlige (typisk SKAT) er en betydelig kreditor, og/eller hvis der er en enkelt eller nogle få kreditorer med betydelige tilgodehavender, som tilsvarende kan forvente at modtage hovedparten af det sandsynlige provenu fra en gennemført retssag.

Den solidariske hæftelse for sagsomkostninger indeholdt i forslaget til § 12 k, stk. 2, uden krav om sikkerhedsstillelse for, at der efterfølgende kan opnås betaling fra dem, der har været med til at vedtage sagsanlægget, er heller ikke befordrende for hver enkelt kreditors tilskyndelse til at stemme for et sagsanlæg. Det samme kan gælde risikoen for, at retssagen, på grund af beslutning fra en majoritet af de deltagende kreditorer, skal varetages af en advokat, som der muligvis ikke er tillid til eller eksisterer et modsætningsforhold til (fx som følge af repræsentationsforholdet).

Efter forslagets § 12 k stk. 1 kan der træffes beslutning om enten anlæg af omstødelssag eller salg af retten til at gøre omstødelse gældende. Spørgsmålet om sagens omkostninger behandles forskelligt i de to situationer. Ved anlæg af omstødelssag er omkostningsfastsættelsen underlagt den ret, der behandler omstødelssagen jf. § 12 k, stk. 3, mens omkostningsfastsættelsen ved en domstolsprøvelse efter salg af retten til at gøre omstødelse gældende er underlagt advokatens aftale med køber af retten til fordringen, jfr. retsplejelovens § 126. Det er ikke hensigtsmæssigt. Der må ved anlæg af omstødelssag på tilsvarende vis kunne træffes aftale om sagens omkostninger med de kreditorer, der har vedtaget sagsanlægget.

Der lader i øvrigt ikke til i forslaget at være nogen regulering af, hvorledes der i øvrigt gennemføres eller videreføres mulige retssager om krav, som kan tilkomme skyldneren uden for konkurslovens omstødellesregler, herunder eksempelvis krav i henhold til selskabslovgivningens regler om lån til selskabsdeltagere eller krav angående erstatning over for et selskabs (tidligere) ledelse. Hvis det er hensigten, at sådanne retssager (uden for omstødelse) skal kunne gennemføres af rekonstruktøren på skyldnerens vegne, på samme måde som en kurator i et konkursbo varetager retssager på konkursboets vegne, vil det være hensigtsmæssigt at give rekonstruktøren tilsvarende beføjelse til også at varetage retssager angående omstødelse.

I § 12 p, stk. 3, sidste pkt., er anvendt udtrykket "prioritet", som ikke findes andre steder i konkursloven som betegnelse for en placering i konkursordenen. Da der er tale om en ikke-pantesikret fordring, foreslås det, at udtrykket ændres.

§ 14, stk. 1, anfører, at rekonstruktionen "har virkning som" et retsforlig, hvilket er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 189. Det er imidlertid anført i litteraturen, at det er noget usikkert, hvor langt disse "virkninger" rækker. Derfor er det ikke

hensigtsmæssigt, at den tvangsakkord, der indeholdes i rekonstruktionen, betegnes som et retsforlig – i hvert fald ikke uden nærmere beskrivelse af "retsforligets" virkninger.

I § 14 a foreslås "en bank" redaktionelt ændret til "et pengeinstitut", og i § 216, stk. 4, foreslås "en bank eller sparekasse" ændret tilsvarende.

Kuratorforeningen foreslår, at udkastet til § 14 c, stk. 1, ændres både redaktionelt og indholdsmæssigt. Redaktionelt foreslås det, at bestemmelsen ændres således, at en virksomhedsoverdragelse i overensstemmelse med den af fordringshaverne vedtagne og af skifteretten stadfæstede rekonstruktion ikke kan omstødes. Indholdsmæssigt foreslås det, at afgrænsningen til, at omstødelse ikke kan ske efter konkurslovens § 72 eller § 74, undlades, således at det generelt fastslås, at virksomhedsoverdragelsen ikke kan omstødes (hvilket er i overensstemmelse med det anførte i bemærkningerne). I modsat fald er der risiko for at omstødelse søges gennemført på grundlag af eksempelvis konkurslovens § 64 om gaver og/eller § 67 om betaling med usædvanlige betalingsmidler (for de tilfælde, hvor erhververen også er fordringshaver).

§ 14 c, stk. 2, giver mulighed for at gennemføre et tvungent debitorskifte for skyldnerens gensidigt bebyrdende aftaler som led i en virksomhedsoverdragelse. Dette er i sig selv ganske indgribende i forhold til hidtil gældende ret, hvorefter debitorskifte – uden for tilfælde, hvor der særskilt er lovgivet herom, eksempelvis inden for lejeretten – som udgangspunkt har forudsat accept fra medkontrahentens side. Der er tilmed givet adgang til debitorskifte, uanset om der forud herfor er sket misligholdelse af kontraktforholdet, fx i form af manglende betaling fra skyldnerens side. Bemærkningerne til § 14 c, stk. 2, indeholder kun en begrænset angivelse af, hvad der som følge af "retsforholdets beskaffenhed" kan udelukke et tvungent debitorskifte, og hverken lovforslaget eller bemærkningerne angiver, at der kan eller skal ske høring af den medkontrahent, som tvinges til debitorskiftet, eller at medkontrahenten har mulighed for at gøre indsigelse over for skifterettens bestemmelse herom. Dette bør indføjjes, hvis adgangen til tvungent debitorskifte opretholdes. Tilsvarende bør det også fremgå, at der også kan tages hensyn til erhververens forhold, eksempelvis at den påtænkte erhverver af virksomheden ikke med rimelighed kan påtvinges den oprindelige medkontrahent som ny debitor.

I § 14 e, stk. 3, nr. 1 og nr. 3, foreslås ordene "bestemmelse om" udeladt.

Henvisningen i § 15, stk. 1 til § 11 e, stk. 2 forekommer ikke hensigtsmæssig, da § 11 e, stk. 2 angiver mulighederne for vedtagelse, henholdsvis forkastelse af forslaget til rekonstruktionsplan. Det bør fremgå udtrykkeligt, at forkastelse af rekonstruktionsplanen medfører at rekonstruktionsbehandlingen ophører.

For at anvende ensartede udtryk bør "beslutning" i § 15 a erstattes af "bestemmelse".

§ 72, stk. 3, 2. pkt. (og bemærkningerne hertil), som bl.a. angår den mulige virksomhedsoverdragelse, som foretages uden for reglerne i kapitel 2 c, ved at rekonstruktøren selv sælger virksomheden (hvis han har overtaget ledelsen) eller giver samtykke til, at skyldneren gør det på egen hånd, kan forekomme at være i strid med forslaget til § 12, stk. 2, hvorefter virksomhedsoverdragelse kun kan ske efter kapitel 2 c. Det bør klargøres, om der kan ske virksomhedsoverdragelse (med rekonstruktørens godkendelse) uden for reglerne i kapitel 2 c, og i givet fald hvorvidt omstødelse af overdragelsen (som hidtil) er udelukket, medmindre rekonstruktøren åbenbart overskred sine beføjelser.

Det er (uden nærmere begrundelse) foreslået i udkastets § 1, nr. 28, der ophæver hele konkurslovens afsnit III, at afskaffe adgangen til tvangsakkord i konkurs. Dette vil imidlertid udelukke muligheden for at gennemføre tvangsakkord i tilfælde, hvor en insolvensbehandling starter som en konkursbehandling, men hvor det senere kan vise sig hensigtsmæssigt at søge gennemført en tvangsakkord, fx af skattemæssige grunde.

Reglerne i konkurslovens kapitel 29 om gældssanering i forbindelse med konkurs finder med bestemmelsernes aktuelle ordlyd alene anvendelse i forbindelse med en konkursbehandling. For at give en yderligere tilskyndelse til anvendelse af de foreslåede regler om rekonstruktion kan det muligvis være hensigtsmæssigt at udvide adgangen til gældssanering efter kapitel 29 til også at angå gældssanering i sammenhæng med en rekonstruktion og/eller decideret at betinge gældssanering af, at reglerne om rekonstruktion har været søgt anvendt.

I overensstemmelse med Kuratorforeningens tidligere henvendelse til Konkursrådet om ændring af konkurslovens § 112, som er vedhæftet i kopi, foreslås det at skifterettens beføjelser i henhold til bestemmelsen udvides i væsentligt større omfang end foreslået, herunder at den tidsmæssige afgrænsning på 4 uger undlades. Den foreslåede begrænsning i skifterettens beføjelser er ligeledes usammenhængende med, at skifteretten efter henholdsvis konkurslovens § 100 jf. § 105 og § 240 kan indkalde enhver til (på hvilket som helst tidspunkt under konkursboets behandling) at afgive forklaring, og at det ofte i indkaldelserne til afgivelse af forklaring pålægges de pågældende at medbringe alt relevant materiale.

Forslaget til § 136, stk. 3, mangler udtrykkelig angivelse af, at omkostninger, der allerede er afholdt på tidspunktet for konkursboets mulige indtræden i søgsmålet, bør godtgøres. Det bør reguleres, om godtgørelse bør ske uafhængigt af retssagens udfald (hvilket kan forekomme rimeligt, når fordringshaveren fratages indflydelse på retssagens videre behandling) eller afhænge heraf. Forslaget om, at det mulige provenu fra retssagen skal indbetales til skifteretten (som også er indeholdt i forslaget til § 12 I), forekommer upraktisk, både fordi skifteretten i øvrigt generelt ikke befatter sig med konkursboernes midler, og fordi dette forhold kan skabe vanskeligheder i relation til, hvem der har den nødvendige legitimation til at inddrive et domsbeløb, som ikke betales frivilligt, henholdsvis til at træffe beslutning om inddrivelsesmåden (fx hvorvidt der som led i inddrivelsen af et domsbeløb bør indgives konkursbegæring mod den forpligtede).

Forslaget til § 238, stk. 5, om tillidsmandens habilitet omfatter efter ordlyden og bemærkningerne alene forholdet til "skyldneren" selv, men omtaler ikke, hvorledes tillidsmanden (m.fl.) bør forholde sig, hvis skyldneren er et selskab, som indgår i en større koncern, og/eller forholdet til den bagvedliggende ejer af et selskab (eller nærstående hertil).

På Kuratorforeningens vegne

Lars Skanvig

KURATORFORENINGEN

Konkursrådet
Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Østergade 38
1019 københavn k

ADVOKAT LARS SKANVIG, FORMAND
ADVOKAT KLAUS FIALA
ADVOKAT JENS ELLEBJERG HANSEN
ADVOKAT MICHAEL SERRING
ADVOKAT HENRIK SJØRSLEV

8. FEBRUAR 2008
REF. 27.72041.0005
LS/HES

FORSLAG OM ÆNDRING AF UDFORMNINGEN AF KONKURSLOVENS § 112, STK. 1 OG STK. 2

I forbindelse med ændringerne af konkursloven, som trådte i kraft pr. 1. juni 1996, hidrørende fra Betænkning nr. 1273/1994 (Rationalisering og modernisering af konkursbehandlingen), blev der indført en udtrykkelig hjemmel for skifteretten i konkurslovens § 112 til at bistå kurator med (blandt andet) at blive indsat i besiddelsen af konkursboets aktiver, forretningspapirer mv. I Betænkning nr. 1273 er forslaget til den nugældende § 112 omtalt s. 33-35, s. 57-58 og s. 95-101.

Konkurslovens § 112 indeholder forskellige begrænsninger i skifterettens muligheder for at bistå kurator, som følger dels af bestemmelsens ordlyd, dels af bestemmelsens forarbejder. De praktiske erfaringer ved konkursboernes behandling har i en række tilfælde vist, at disse begrænsninger er til hinder for en hensigtsmæssig, herunder tilstrækkelig hurtig behandling af konkursboerne. Kuratorforeningen henstiller derfor, at der sker en ændring af § 112, således at de nævnte begrænsninger afskaffes.

1.

Konkurslovens § 112 kan i dens nuværende udformning anvendes i forhold til dels en personlig skyldner, dels personer omfattet af konkurslovens § 105, stk. 1 (direktør, bestyrelsesmedlemmer, likvidator og revisor for selskaber mv.), foruden personer omfattet af § 114, stk. 3, og § 117, stk. 5 (en tidligere kurator og tidligere medlemmer af kreditorudvalg).

Konkurslovens § 112 kan imidlertid hverken anvendes på personer, der er nærstående til skyldneren selv eller til de personer, der er omfattet af § 105, ligesom § 112 ikke kan anvendes på personer, der udøver samme funktioner som de personer, der er omfattet af § 105. Dette betyder eksempelvis, at skifteretten ikke kan bistå kurator med at blive indsat i besiddelsen af en bil hvortil brugen er blevet overladt et familiemedlem til en person omfattet af § 105 eller til et andet selskab ejet eller ledet af en person omfattet af § 105, jf. Vestre Landsrets kendelse af 27. juni 1997 i sag B-0812-97, gengivet i Fuldmægtigen 1997.198/4. Dette medfører ikke alene en afgrænsning mellem skifterettens og fogedrettens kompetence, som er uhensigtsmæssig for behandlingen af konkursboet, men også en risiko for, at genstanden for konkursboets besiddelseskrav (uanset om denne er en genstand af formueværdi eller fx forretningspapirer) bliver "flyttet" mellem personer eller selskaber nærstående til eller domineret af de personer, der oprindeligt har haft besiddelsen. Dette indebærer, at når den person, som en indsættelsesforretning i medfør af retsplejelovens § 596 gennemføres over for, over for fogedretten erklærer ikke længere at være i besiddelse af den pågældende genstand, ville en ny indsættelsesforretning skulle gennemføres over for en anden (muligvis ikke identificeret) part. Tilsvarende forhold kan gøre sig gældende i tilfælde, hvor en direktør eller et bestyrelsesmedlem for et selskab alene er "stråmand" for en anden person, som i medfør af straffelovens § 79 kan være fradømt retten til at fungere som direktør, bestyrelsesmedlem mv., eller som af andre grunde ikke ønsker at fremstå som den reelle ledelse, idet § 112 ikke kan anvendes i forhold til en sådan "bagmand". I tilfælde, hvor et selskabs regnskab er blevet revideret af en anden revisor end den, som i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen er registreret som revisor for selskabet, vil § 112 heller ikke kunne anvendes i forhold til den revisor, som praktisk har udført revisionen og dermed kan være i besiddelse af de underliggende dokumenter, der i visse tilfælde kan have væsentlig betydning for belysning af selskabets økonomiske forhold.

Alene det forhold, at eksempelvis en tidligere direktør for et selskab har reel bopæl/opholdsadresse andetsteds end det, der er oplyst over for Folkeregisteret, og at den pågældende muligvis heller ikke "skiltes" med sin tilstedeværelse på den reelle adresse, medfører, at skifteretten ikke har kompetence til at gennemføre boets besiddelseskrav på det sted, hvor direktøren reelt befinder sig, og at gennemførelse af et besiddelseskrav således i visse tilfælde risikerer at skulle påbegyndes med bistand fra skifteretten på den formelle folkeregisteradresse. Under denne forretning må det blot konstateres, at hverken personen eller genstanden for besiddelseskravet er til stede, og der må derefter påbegyndes ny indsættelsesforretning med bistand fra den stedlige fogedret (efter omstændighederne ved flere forskellige fogedretter, medmindre der er særlige grunde til at foretage forretningen uden for retskredsen, jf. retsplejelovens § 491, stk. 3).

Kuratorforeningen henstiller på denne baggrund, at der sker en ændring af konkurslovens § 112, stk. 1 og stk. 2, således at bestemmelsen ikke indeholder en personrelateret afgrænsning (skyldneren selv og personerne omfattet af § 105, stk. 1), men således at skifteretten tillægges den almindelige kompetence til at bistå kurator med at blive indsat i besiddelsen af såvel boets aktiver som forretningspapirer og materiale.

Kuratorforeningen er enig i, at de retsgarantier, som gælder for behandling af indsættelsesforretninger i fogedretligt regi, skal finde anvendelse, også hvor det er skifteretten, der foretager indsættelsesforretningen, jf. herved konkurslovens § 112, stk. 3.

§ 112 kan i sin nuværende udformning heller ikke anvendes i forhold til en person, som har været tilsyn under en anmeldt betalingsstandsning eller under udsettelsen af en konkursbegæring. Det sker imidlertid jævnlige, at tilsynet som led i sit virke kommer i besiddelse af forholdsvis omfattende materiale angående skyldneren og dennes virksomhed, både fra virksomheden selv og gennem henvendelser fra kreditorer eller andre. Kuratorforeningen henstiller derfor endvidere, at konkurslovens § 112 også kommer til at omfatte et tidligere tilsyn (i det omfang bestemmelsen ikke fuldstændigt ophører med at være personrelateret).

2.

Det fremgår af forarbejderne til § 112 (Betænkning nr. 1273 s. 34, s. 58 og s. 96) at den enkelte skifterets kompetence er geografisk afgrænset. Skifteretten kan således kun gennemføre tvangsfuldbyrdelse i en anden retskreds, hvor dette sker i umiddelbar fortsættelse af konkursdekretets afsigelse. I alle andre tilfælde skal anmodning om tvangsfuldbyrdelse fremsættes over for skifteretten i den retskreds, hvor sagens genstand befinder sig.

Skifterettens arbejdsform, hvor der sædvanligvis kun er afsat en ret begrænset tid til retsmødet, hvori konkursdekretet bliver afsagt, inden det næste retsmøde i en anden sag skal gennemføres, giver imidlertid i mange tilfælde ikke praktisk mulighed for, at skifteretten kan bistå i overensstemmelse med § 112 i umiddelbar forlængelse af konkursdekretets afsigelse.

Dernæst forekommer det jævnlige – hvilket også er det mest ønskværdige – at de personer, som har givet møde i skifteretten ved konkursdekretets afsigelse, meddeler, at de er indforstået med at udlevere alle aktiver og alle forretningspapirer mv., således at der blot i forbindelse med retsmødet træffes aftale mellem kurator

og de pågældende personer om, hvor og hvornår kurator kan få udleveret de pågældende genstande. Først efterfølgende konstateres det, at løftet om udlevering ikke opfyldes, og at kurator derfor bliver nødt til at anmode om skifterettens bistand.

Endvidere forekommer der tilfælde, hvor oplysning om aktiver tilhørende konkursboet eller om, at ellers "forsvundne" forretningspapirer mv. alligevel er tilgængelige, først tilvejebringes på et senere stade af konkursboets behandling.

I visse tilfælde kan genstandene for konkursboets besiddelseskrav befinde sig på flere forskellige adresser og derigennem i flere forskellige retskredse, for eksempel som følge af, at virksomheden på grund af sin art har været drevet fra en række forskellige forretningssteder, eller som følge af, at de personer, over for hvem besiddelseskravet skal gennemføres, befinder sig uden for retskredsen eller reelt har bopæl/opholdssted andetsteds end den adresse, som de har anmeldt over for Folkeregisteret.

Kuratorforeningen henstiller derfor endvidere, at der gives skifteretterne fornøden hjemmel til – i de tilfælde, hvor skifteretten anser dette for mest hensigtsmæssigt – at gennemføre besiddelseskrav uden for retskredsen, også selvom dette ikke sker i umiddelbar forlængelse af konkursdekretets afsigelse. I den forbindelse henvises også til, at der i den udformning af konkurslovens § 110, stk. 2, som var gældende indtil 1. juni 1996, var udtrykkelig hjemmel til i praktisk relevante tilfælde ved registrering og vurdering af boets aktiver at fravige reglerne om lokal kompetence, jf. også Betænkning nr. 606/1971, s. 202.

På Kuratorforeningens vegne

Lars Skanvig Michael Serring

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Konkursrådets betænkning om rekonstruktion

Justitsministeriet har i brev af 18. december 2009 anmodet om en udtalelse fra KL om Konkursrådets betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion m.v.

Efter KL's opfattelse har Konkursrådets betænkning ikke i særlig grad kommunal interesse, og KL har på denne baggrund ingen udtalelse til betænkningen.

Med venlig hilsen

Vibeke Vinten

Den 11. januar 2010

Jnr 01.12.00 P19
Sagsid 000199576

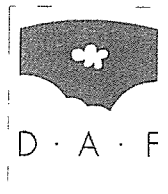
Ref JUB
jub@kl.dk
Dir 3370 3985

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/1

Jmt. modt. nr. 16
20 JAN, 2010

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K.

20. januar 2010
J.nr.57.666
bp/

Deres Sagsnr.: 2009-711-0226. Høring over Konkursrådets betænkning om rekonstruktion

Efter gennemgang af det tilsendte materiale i ovennævnte sag, kan oplyses at Danmarks Automobilforhandler Foreningen ikke har nogle umiddelbare bemærkninger hertil.

Med venlig hilsen

Birgitte Wismer - Pedersen
Danmarks Automobilforhandler Forening

Justitsministeriet Lovafd.
~~EU og Menneskeret~~

2009/17. 711-0226

Danmarks Automobilforhandler Forening · AUTOBRANCHENS HUS · Kirkevej 1-3
2630 Taastrup

Tlf.: 33 31 45 55 · Fax 33 31 30 75 · www.daf.dk e-mail: daf@daf.dk

Jmt. Mdt.

26 JAN, 2010

Justitsministeriet
Att.: Ketilbjørn Hertz
Slotsholmsgade 10
1216 København K

22. januar 2010

Høring over Konkursrådets betænkning om rekonstruktion

Dansk Erhverv takker for det modtagne materiale, som vi har følgende kommentarer til:

Generelle bemærkninger

Efter en årelang dvaletilstand er konkurslovgivningen igen kommet i fokus på grund af den nuværende økonomiske krise. Dansk Erhverv sætter pris på, at den insolvensretlige lovgivning løbende overvåges og gøres til genstand for overvejelser omkring, hvorvidt reglerne i tilstrækkelig grad afbalancerer, såvel kreditorernes interesser samt den insolvente virksomheds interesse i at fortsætte driften under en eller anden form. Dansk Erhverv har noteret sig, at Konkursrådet er blevet anmodet om at se på en ændring af gældssaneringsreglerne, så konkursramte iværksættere, der vil starte op igen, hurtigere kan få slettet resterende gæld. Endvidere skal Konkursrådet se nærmere på, om den insolvensretlige lovgivning bør indeholde regler om konkurskarantæne til imødegåelse af konkursrytteri/konkursmisbrug. Dansk Erhverv ser frem til at høre om Konkursrådets overvejelser på disse områder.

Dansk Erhverv finder det dog fornuftigt, at Konkursrådet i første omgang har set på, hvordan man bedst fremmer mulighederne for rekonstruktion uden konkurs af insolvente men levedygtige virksomheder. I den nuværende situation er der naturligvis behov herfor.

Specifikke bemærkninger

Så vidt ses tilsigter udkastet til lovforslag på mange områder at give mulighed for under en rekonstruktion at anvende de samme regler, som i dag alene er gældende under en konkursbehandling. Da den væsentligste udgiftspost for mange danske virksomheder er lønomkostninger, er det af afgørende betydning for en succesfuld rekonstruktionsperiode, at de besværlige regler omkring masseafskedigelser kan undgås i rekonstruktionsfasen. Dette vil øge virksomhedens chance for overlevelse og Dansk Erhverv henstiller til, at dette indgår i Justitsministeriets overvejelser.

I øvrigt er Dansk Erhverv positiv over for de andre forslag. Især den tidsmæssige optimering af rekonstruktionsprocessen er vigtig, idet såvel leverandører og kunder vil være utilbøjelige til at

SVP/HPA
svp@danskerhverv.dk

Side 1/2

-

Deres ref.:

Vores ref.: 489-0025

-

DANSK
ERHVERV

Justitsministeriet, Lovafdelingen 2007 Nr. 711 - 0226 Akt.nr. 21

fortsætte med den kriseramte virksomhed over en længere periode. Det er derfor i alles interesse, at parterne i det nye regelsæt bliver bundet tættere og hurtigere sammen, hvilket alt andet lige skaber større gennemsigtighed, hvilket igen må forventes at bidrage positivt til processen.

For så vidt angår de mere tekniske bemærkninger til de enkelte bestemmelser, henviser Dansk Erhverv til Kuratorforeningens høringssvar, som vi kan tilslutte os.

Med venlig hilsen

Sven Petersen
Erhvervsjuridisk fagchef, advokat

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized initials 'SP' followed by a surname, written over the printed name and title.

25. januar 2010

kusi

Justitsministeriet
Procesretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Att.: Ketilbjørn Hertz

Overordnet sekretariat
Confederation of Danish Industry

HØRING OVER BETÆNKNING OM REKONSTRUKTION MV. – BETÆNKNING NR. 1512

Justitsministeriet anmodede ved brev den 18. december DI om udtalelse om betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion mv. afgivet Konkursrådet. DI har følgende bemærkninger til betænkningen:

Overordnede betragtninger

DI støtter grundlæggende Konkursrådets forslag om at indføre et nyt rekonstruktionsinstitut, herunder strukturen hvor rekonstruktionsbestemmelserne sammenføres i et samlet afsnit i konkursloven.

DI er helt enige i Konkursrådets betragtning om at lovgivningen skal sigte efter at opstille generelle rammer og retningslinjer for rekonstruktion og frivillige kreditorordninger, da muligheden for at indgå sådanne i sagens natur afhænger en række individuelle faktorer.

Herudover er DI enig i vigtigheden af fortsat at udvikle en dynamisk iværksætterkultur i Danmark, herunder at der konkret er blevet lagt vægt på iværksætterhensynet i forbindelse med denne betænkning. DI finder i den forbindelse, at Konkursrådets forslag er med til at skabe hensigtsmæssige rammer og retningslinjer. Det overordnede budskab i lovudkastets bestemmelser kan derfor medvirke til at bidrage til at understøtte udviklingen af en endnu stærkere 'kom-i-gang-kultur'.

Betænkningens retningslinjer for rekonstruktion:

Betænkningen lægger op til et rekonstruktionsinstitut, hvor både en insolvent skyldner og dennes fordringshavere skal kunne indgive begæring om rekonstruktionsbehandling til skifteretten, der skal beslutte, hvorvidt en sådan skal indledes. Skifteretten udpeger ligeledes en rekonstruktør og en regnskabskyndig tillidsmand til at styre selve rekonstruktionsprocessen.

DI finder det grundlæggende formålstjenligt med et sådant system, hvor skifteretten tillægges afgørende beslutningskompetence tidligt i forløbet, herunder forslaget om summarisk procedure, i tilfælde af behov for hurtig indgriben.

Postadresse/Postal address

1787 København V (+45) 3377 3377 di@di.dk
Danmark www.di.dk

Besøgsadresser/Visiting addresses

H.C. Andersens Boulevard 18 Sundkrogsvej 20
København V København Ø

CVR: 16 07 75 93

Det er dog vigtigt at holde sig for øje, at det forhold, at rekonstruktøren overtager ledelsen af skyldners virksomhed, er et vidtgående tiltag. Det findes derfor hensigtsmæssigt, at forslaget indeholder begrænsninger for fordringshaveres mulighed for at gennemtvunge rekonstruktionsbehandling, hvor skyldner modsætter sig dette, navnlig i situationer, hvor skyldner hæfter personligt. Men samtidig indebærer begrænsningen en vis grad af risiko for misbrug fra skyldnere, der er personligt drevne, og som faktisk måske kunne rekonstrueres, men hvor skyldneren modsætter sig dette. På den baggrund kunne det være gavnligt at overveje en begrundelsespligt i sådanne tilfælde, som skifteretten kunne tage stilling til.

Kravet om fordringshavers sikkerhedsstillelse i situationer, hvor denne søger at gennemtvunge rekonstruktionsbehandling trods skyldners modstand, støttes, men vigtigheden af at finde et passende niveau for denne er afgørende, idet en uforholdsmæssigt lavt sat sikkerhedsstillelse vil føre til 'for mange' begæringer om rekonstruktionsbehandlinger', og en uforholdsmæssigt højt sat sikkerhedsstillelse vil afskære legitime fordringshaveres begæringer. DI er dog overordnet enig i Konkursrådets betragtninger herom.

Dette betyder samtidigt, at der stilles store krav til rekonstruktionsplanen, således at det så tidligt som muligt kan vurderes, om skylder realistisk kan forventes at blive solvent, og at rekonstruktionsbehandlingen ikke fortsættes unødigt til skade for både skyldner, fordringshavere og skifteret.

Det er ligeledes særdeles positivt, at betænkningen har fokus på, at rekonstruktionsbehandlingerne både skal iværksættes og afsluttes hurtigt.

Det er derfor hensigtsmæssigt med forslaget om 'faste frister', herunder især, at der lægges op til en samlet rekonstruktionsbehandling på ca. 11 måneder. Fristerne bidrager til øget forudsigelighed og hurtigere afklaring om tidsrammen for mulige rekonstruktioner. Det er således til gavn for både skyldnere og for fordringshaverne, at få afklaring om, hvorvidt skyldner kan blive solvent.

Betænkningens ændringsforslag indeholder efter DI's vurdering flere positive dele. Det vil derfor være ønskeligt, at et endeligt lovforslag fremlægges hurtigt, således at der kan tages stilling til ændring af konkursloven snarligt. Vigtigheden heraf skal ses i lyset af den økonomiske krise samt den særligt usikre fremtid, mange virksomheder og kreditorer går i møde.

Herudover støtter DI forslaget om indførelse af regler om modregning, omstødelse og konkursregulering, inspireret af de tilsvarende regler i konkurs, da disse regler bidrager til at sikre kreditorernes reelle værdier.

DI støtter tillige Justitsministeriets anmodning om, at Konkursrådet ser nærmere muligheden en form for konkurskarantæne, således at misbrug af konkursreglerne imødegås effektivt.

Med venlig hilsen

Kunal Singla
Konsulent

Akt.n: 19

Randi Graabek**Fra:** John Roy Vesterholm [jrv@dtl.eu]**Sendt:** 24. januar 2010 19:37**Til:** Justitsministeriet**Cc:** Ketilbjørn Hertz; Sven Petersen**Emne:** Høringssvar Konkursrådets betænkning om rekonstruktion - sagsnr.

Til Justitsministeriet

Dansk Transport og Logistik (DTL), der er brancheorganisation for det danske transporterhverv på vej og bane, finder, at det vigtigt at der gøres en hurtig indsats så levedygtige virksomheder hjælpes til at fortsætte, samtidigt med at konkursrytteri undgås.

DTL er derfor positiv indstillet over for forslaget om at de gældende regler i konkursloven om anmeldt betalingsstandsning og tvangsakkord ophæves og erstattes af et nyt regelsæt om rekonstruktion af insolvente, men levedygtige virksomheder.

DTL finder også, at det fornuftigt at en udenforstående sagkyndig (rekonstruktøren) på et tidligt tidspunkt i forløbet i samarbejde med skyldneren undersøger mulighederne for at rekonstruere den nødlidende virksomhed.

DTL det også væsentligt med rekonstruktionsplanen iværksættes og afsluttes hurtigt. Det er forfor væsentligt med de faste tidsplaner og møder i forslaget, samt at rekonstruktionsbehandlingen maksimalt kan vare ca. 11. måneder.

Med venlig hilsen/Best regards

John Roy Vesterholm

Chefjurist, cand. jur./Head of legal affairs

Dansk Transport og Logistik/Danish Transport and Logistics Association

Grønningen 17, postboks 2250

DK-1019 København K.

Tlf. +45 70 15 95 00

Tlf. direkte +45 40 63 64 33

www.dtl.eu

Dansk Transport og Logistik

Tel. +45 70 15 95 00
Fax +45 70 15 95 01dtl@dtl.eu
www.dtl.eu

26 JAN. 2010

 Ju
 Lo

09

711-0226

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Bernhard Bangs Allé 39
2000 Frederiksberg C
Telefon: +45 36 72 55 80
post@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk
CVR nr. 75 36 12 11

25. januar 2010

Til

Justitsministeriet

Att.: Ketilbjørn Hertz (fremsendt pr. e-mail)

Høring over betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion

Justitsministeriet har i brev af 18. dec. 2009 anmodet om Finans og Leasings bemærkninger til ovennævnte betænkning.

Finans og Leasing vil alene særligt kommentere på forslaget om udvidelse af konkurslovens § 98 nr. 1 til at omfatte løbende ydelser efter dekretdatoen angående finansielle leasingkontrakter, i det omfang leasingselskabet ikke kan godtgøre, at ydelserne må sidestilles med "afdrag". Det er vores opfattelse, som nærmere redegjort for nedenfor, at forslaget bør udgå af følgende årsager:

- Finansiell leasing kan ikke sidestilles med almindelig bankfinansiering, da en leasingaftale er uopsigelig.
- Bestemmelsen vil pålægge såvel leasinggiver som kurator og Skifteretten et stort arbejde med vurdering og kontrol af, i hvilket omfang leasinggivers krav kan anses for at modsvare "afdrag".
- Det er ikke påvist, i hvilket omfang den nuværende retstilstand forhindrer rekonstruktion af levedygtige virksomheder.
- Forslaget vil medføre, at fordelene ved leasing som finansieringsredskab for danske virksomheder forringes til skade for alle eksisterende virksomheder og opstart af ny virksomhed herunder som finansieringsværktøj ved rekonstruktion af virksomheder.
- Det er ikke rimeligt, at leasingselskaberne tvinges til at åbne deres kalkulationer, som må betragtes som forretningshemmeligheder.

Finans og Leasing vil også benytte lejligheden til at pege på, at der i Konkursrådets sammensætning ikke er repræsenteret organisationer fra kreditorsiden eller for den sags skyld erhvervsvirksomhederne. Udvalget har således ikke mulighed for at inddrage relevante synspunkter for disse to meget væsentlige aktørgrupper. Det forekommer besynderligt, da der er tale om et stående udvalg som skal rådføre Justitsministeren på området. Finans og Leasing vil derfor ved siden af kommenteringen af betænkning 1512 mere generelt opfordre til, at man fremadrettet inddrager repræsentanter for kreditorsiden (banker og finansieringsselskaber m.v.) og erhvervsiden i Konkursrådet, såfremt det fortsat er planen at bibeholde udvalget.

Finansiell leasing kan ikke sammenlignes med almindelige banklån

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Bernhard Bangs Allé 39
2000 Frederiksberg C
Telefon: +45 36 72 55 80
post@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk
CVR nr. 75 36 12 11

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at formålet er at ligestille de krav, som leasingsselskaber har i medfør af finansielle leasingaftaler, med andre fordringshavere.

Imidlertid er der den væsentlige forskel mellem lån og finansiell leasing, at bankens tilgodehavende i førstnævnte tilfælde typisk kan indfries uden eller med meget kort varsel, mens en finansiell leasingaftale er uopsigelig for såvel leasintager som leasinggiver. Banken har således ikke noget retsbeskyttet krav på at fortsætte låneforholdet og dermed tjene en avance, der udgør forskellen mellem fundingrenten og kreditrenten, i noget bestemt tidsrum, idet denne avance kun indtjenes løbende, så længe låntager vælger at opretholde lånet.

I forhold hertil forholder det sig principielt anderledes ved finansiell leasing, da den retsstiftende kendsgerning, der berettiger leasingsselskabet til at kræve positiv opfyldelsesinteresse vedrørende forskellen mellem fundingrenten og kreditrenten i det afgrænsede tidsrum, som leasingkontrakten vedrører, bliver etableret ved indgåelsen af leasingkontrakten. Og leasingaftalen vil ifølge sagens natur altid være indgået forud for konkursdekretets afsigelse.

Det følger af konkurslovens § 38, at de krav, der kan rejses mod et konkursbo, er sådanne, der er stiftet forud for konkursdekretets afsigelse. Efter gældende ret er krav i henhold til en kontrakt - og således også en leasingkontrakt - på erstatning for manglende opfyldelse stiftet ved kontraktens indgåelse. Sagt med andre ord støtter leasingsselskabets avance svarende til rentemarginalen sig på en aftale, der er indgået forud for konkursen, og bør derfor give ret til anmeldelse af et dertil svarende erstatningskrav i konkursboet. Dette krav bør ikke være et efterstillet krav på samme måde som renter af almindelige banklån, hvor banken ikke har noget retsbeskyttet krav på fortsættelse af låneforholdet, da debitor i sådanne tilfælde normalt kan opsiges lånet.

Da der således er en væsentlig forskel i karakteren af de to krav, der med rette kan stilles af på den ene side en kreditor vedrørende et fra debtors side uopsigeligt pengelån - typisk en bank - og på den anden side et leasingsselskab, ses det ikke, hvad der er baggrunden for, at Konkursrådet er nået frem til forslaget om, at de gældende regler i konkurslovens § 98, om at renter, der påløber efter konkursdekretets afsigelse, kan sidestilles med krav på mistet fortjeneste, der er hjemlet i en uopsigelig kontrakt.

Dette er den helt afgørende principielle årsag til, at Finans og Leasing mener, at forslaget ikke bør nyde fremme. Hertil kommer dog også andre argumenter jf. straks nedenfor.

Finansiell leasing er blot en blandt mange typer uopsigelige aftaler

I givet fald bør spørgsmålet ikke reguleres kun vedrørende finansielle leasingkontrakter, da problemstillingen, som det ses af ovennævnte, er bredere end som så.

Der er således intet i vejen for, at en bank yder et lån, som fra debtors side er uopsigelig i en årrække, ligesom højt forrentede pantebreve, der er uopsigelige fra debtors side ("pensionskassepantebreve") tidligere har været almindelige og kan komme i brug på ny.

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Bernhard Bangs Allé 39
2000 Frederiksberg C
Telefon: +45 36 72 55 80
post@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk
CVR nr. 75 36 12 11

Problemet kendes også vedrørende kontantlån, der kun kan indfries til overkurs.

I de ovennævnte eksempler er der tale om, at långiver - netop som følge af uopsigeligheden - har erhvervet et retsbeskyttet krav på at opnå en vis indtjening, og derfor vil have ret til anerkendelse heraf som en simpel fordring i konkursboet.

På en tvangsauktion vil et højt forrentet pantebrev, der er uopsigeligt fra debtors side, således - hvis ikke det overtages af køber - skulle honoreres til overkurs, også selv om ejendommen ejes af en konkursramt person. Bliver der ikke fuld dækning til et sådant krav på en tvangsauktion, må det antages, at kreditor kan anmelde kravet som simpelt krav i boet.

I betænkningen på side 421 anføres det, at Konkursrådet ikke finder, at krav på tabt forrentning kan sidestilles med kurstab ”idet kravet opstår, selv om det generelle renteniveau ikke har ændret sig”. Dette ses imidlertid ikke at være nogen begrundelse for at afskære erstatningskravet, da den aftalte rentemarginal jo netop er endeligt fastslået ved leasingaftalens indgåelse. Så meget desto mere burde kravet derfor honoreres frem for de tilfælde, hvor det ved aftalens indgåelse er usikkert, hvorvidt der bliver et krav på overkurs, som følge af usikkerheden om det fremtidige renteniveau. Det viser efter Finans og Leasings opfattelse blot, at leasingselskabets krav er berettiget, fordi det er endeligt fastslået forud for konkursens indtræden, og er uafhængigt af den efterfølgende renteutvikling, og dermed i det hele løsrevet fra den rentebetragtning, der fokuseres på i relation til konkurslovens § 98.

I ovennævnte forbindelse erindres, at det efter gældende kontraktpraksis og retspraksis kun er rentemarginalen - svarende til den positive opfyldelsesinteresse - der kan anmeldes, hvorimod den øvrige og størstedelen af rentekravet helt bortfalder. Det vil altså sige, at det alene er den forud fastsatte rentemarginal, som leasingselskabet kræver erstattet på lige fod med andre krav, fastslået forud for konkursens indtræden. De almindelige kreditrenter, der matematisk er indbygget i leasingydelse, fjernes ved tilbagediskonteringen, da kontrakten bliver ophævet ved konkursens indtræden.

Leasingselskaber bør ikke tvinges til at ”åbne deres kalkulationer”

Leasing er udtryk for en brugsret til et aktiv, som det også fremgår af betænkningen på side 417, 2. afsnit. Det giver derfor ikke mening rent definatorisk at opdele leasingydelsen i en afdrags- og rentedel. Det er rent interne forhold hos leasinggiver, som bestemmer hvilke kalkulationer, der ligger bag leasingydelsen. Det er ikke rimeligt, at leasingselskaber skal åbne deres kalkulationer, som i bund og grund er en forretningshemmelighed.

Bevæggrunden for forslaget er ikke undersøgt/underbygget og vil påføre leasingbranchen store administrative byrder

Det er slående, at der i betænkningens indledende afsnit ikke er skrevet om bevæggrundene for at foreslå en særlig regulering af finansiel leasing. Således er det ikke påvist, hvad retsstillingen herom er i andre lande.

Endvidere er det ikke beskrevet om og i givet fald i hvilket omfang den bestående retstilstand forhindrer hensigtsmæssig rekonstruktion af levedygtige virksomheder.

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Bernhard Bangs Allé 39
2000 Frederiksberg C
Telefon: +45 36 72 55 80
post@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk
CVR nr. 75 36 12 11

Endelig vil forslaget give leasingselskaber, kurator og Skifteretten en uforholdsmæssig stor arbejdsbyrde med at dokumentere og efterprøve, i hvilket omfang leasingselskabets krav er udtryk for afdrag.

Konkursrådet har heller ikke taget i betragtning, at leasingselskaber som konsekvens af forslaget vil se sig nødsaget til at indføre modforholdsregler. Det kan fx tage form af større deposita eller forudbetalinger, skærpede krav til kreditvurderingen mv. alt med henblik på at imødegå de øgede tabsmuligheder i tilfælde af konkurs. Og dermed vil fordelene for erhvervsvirksomhederne af leasing som finansieringsmulighed blive påvirket i negativ retning.

Af ovennævnte grunde, er det samlet set Finans og Leasings opfattelse, at forslaget bør udgå.

Mere lovtekniske kommentarer

For det tilfælde, at Justitsministeriet vælger at gå videre med Konkursrådets forslag peger Finans og Leasing på følgende forhold, som der i givet fald bør tages højde for ved udformning af lovforslag;

§ 12 o og § 12 u jf. betænkningens s. 283 og 284

§ 12 o indebærer, at den skyldner, der kommer under rekonstruktionsbehandling, efter omstændighederne kan få lov til at fortsætte et gensidigt bebyrdende retsforhold – herunder en leasingkontrakt – selv om den er misligholdt, og selv om leasingselskabet har hævet kontrakten, dog at der haves fortrinsret i medfør af konkurslovens § 94 for fremtidige ydelser.

§ 12 u indebærer, at principperne i konkurslovens § 61 bliver overført til rekonstruktionssituationen med mulighed for at opsige gensidigt bebyrdende kontrakter – herunder leasingaftaler – med sædvanligt eller rimeligt varsel.

Efter Finans og Leasings opfattelse bør det indføres i bemærkningerne til lovforslaget, at § 12 u – lige så lidt som § 61 – ikke kan anvendes i relation til finansielle leasingkontrakter.

Definitionen på finansiell leasing

Hvad angår definitionen på finansiell leasing jf. ordene "... købspligt for skyldneren ..." bemærkes, at formuleringen ikke svarer til praksis. Praksis ved udformning af finansiell leasing er ikke, at leasingtager har en købspligt. I stedet anvendes helt overvejende en formulering gående på, at leasingtager på leasinggivers anfordring har pligt til at anviser en køber af leasingaktivet til en på forhånd bestemt fastsat pris.

Regnestykke side 423

I regnestykket på side 423, 1. afsnit, næstsidste sætning skal der formentlig stå "650.000 kr." i stedet for "560.000 kr." (differencen mellem 800.000 kr. og 140.000 kr.). Vi finder i øvrigt, at regnestykket ikke afspejler praksis i leasingbranchen. Jeg henviser herom til **vedhæftede** bemærkninger, som tidligere har været fremsendt til Konkursrådet. Vi foreslår, at ministeriet

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Bernhard Bangs Allé 39
2000 Frederiksberg C
Telefon: +45 36 72 55 80
post@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk
CVR nr. 75 36 12 11

indhenter en vurdering af en revisor med kendskab til området på, hvorledes regnestykket kan sættes op.

--- 000 ---

Finans og Leasing vil venligst anmode Justitsministeriet om et møde, hvor vi kan have lejlighed til at uddybe og drøfte ovennævnte, i forinden med at ministeriet overvejer med Konkursrådets forslag.

Med venlig hilsen

Christian Brandt

Direktør for Finans og Leasing

Fra: Christian Brandt
Sendt: 25. september 2009 11:31
Til: 'Ib Hounsgaard Trabjerg'
Emne: Forslag til ny § 98, nr. 4
 Hej Ib

Tak for et godt møde, hvor vi hørte om baggrunden for jeres overvejelser.

Jeg forbeholder mig fortsat at vende tilbage med bemærkninger til det principielle i jeres forslag men indtil videre får du som aftalt på mødet her nedenfor mere tekniske bemærkninger til jeres regneeksempel:

PV (present value, nutidsværdi) = 900.000
 FV (future value, scrapværdi/restværdi ved udløb) = 125.000
 N (løbetid i mdr.) = 120
 PMT (payment, ydelse) = 16.000

Det medfører, at leasingaftalens kalkulationsrente kan beregnes til

18,68% ved forudbetalt ydelse og

18,27% ved bagudbetalt ydelse.

Det er i sig selv en helt urealistisk høj rente set fra et anerkendt leasingselskabs synspunkt! Markedsrenten er p.t. 5-6% og i hvert fald ikke tocifret.

Med anvendelse af den beregnede kalkulationsrente (forudbetalt ydelse) kan nutidsværdien af resterende ydelser beregnes med den forudsatte afbrydelse af leasingaftalen efter 4 år (48 md.) og med en restløbetid på 6 år (72 md).:

N = 72
 PMT = 16.000
 I = 18,68%

Det medfører en nutidsværdi på 700.576 (matematisk restgæld)

I notatet anslås nutidsværdien til 990.000. Det forudsætter således en anden og meget mindre diskonteringsats:

N = 72
 PMT = 16.000
 PV = 990.000

Renten, i , kan derved beregnes til 5,27%. Altså en renteforskel på $18,68 - 5,27\% = 13,41\%$. En helt urealistisk høj rentemarginal i de leasingselskaber, som foreningen repræsenterer. Den gennemsnitlige rentemarginal udgør p.t. anslået 3-4%.

Nutidsværdien af scrapværdien:

FV = 125.000
 N = 72
 I = 18,68

Det medfører en nutidsværdi på 41.106 (matematisk restgæld)

I notatet er nutidsværdien anslået til 100.000. Det forudsætter en lavere diskonteringsats:

FV = 125.000
 N = 72
 FV = 100.000

Renten, i , kan derved beregnes til 3,72%. Altså en renteforskel på 14,96%!

Den samlede matematiske restgæld kan beregnes således:

$$\begin{aligned} PV &= 900.000 \\ FV &= 125.000 \\ N &= 120 \\ PMT &= 16.000 \\ I &= 18,68 \end{aligned}$$

$$\text{Restgæld efter 48 md.} = 741.751$$

De ovenfor beregnede matematiske restgælde for henholdsvis resterende ydelser og scrapværdi udgør:

$$700.576 + 41.106 = 741.682.$$

Stort set det samme – og forskellen skyldes alene afrundinger.

I notatet beregnes restgælden til at udgøre 465.000. Her begås den fejl, at der regnes med gennemsnitlige månedlige afdrag – altså serielånsprincippet. Imidlertid følger stort set alle leasingaftaler – og langt de fleste lån – annuitetsprincippet, herunder det eksempel notatet selv benytter.

De anførte 741.682 er det korrekte udtryk for den matematiske restgæld (negativ kontraktsinteresse).

Som anført ovenfor bygger notatets beregning af nutidsværdien af resterende ydelser efter min mening på urealistiske forudsætninger, idet det forudsætter en rentemarginal på godt 13%, men anvendes det alligevel i notatets metodik til beregning af den del af kravet, som notatet mener at kunne sidestille med efterstillede renter fås følgende:

$$990.000 - 741.751 = 248.249$$

Herfra kan trækkes depositum og salgsprovenu af det leasede udstyr:

$$248.249 - 100.000 - 400.000 = -251.751. \text{ Altså intet krav at efterstille.}$$

Beregnes nutidsværdien i stedet ud fra en forudsætning om, at rentemarginalen er 3,00%, fås følgende:

$$\begin{aligned} N &= 72 \\ PMT &= 16.000 \\ I &= 15,68 \end{aligned}$$

$$\Rightarrow PV = 753.348$$

$$\Rightarrow \text{Forskellen} = 11.597$$

Du er velkommen til at kontakte mig. Jeg mener, at det er afgørende for vurderingen af jeres forslag, at regneeksemplet er realistisk, da det vel er hvad en normal læser forestiller sig med mindre andet er anført.

Med venlig hilsen

Christian Brandt
 Direktør, Finans og Leasing
 Bernhard Bangs Allé 39
 2000 Frederiksberg
 Tlf.: 36725580 - Mobil 40382987
chb@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Bernhard Bangs Allé 39
2000 Frederiksberg C
Telefon: +45 36 72 55 80
post@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk
CVR nr. 75 36 12 11

11. februar 2010

Til

Justitsministeriet
Att.: Ketilbjørn Hertz

Supplerende høringssvar til betænkning nr. 1512

I forlængelse af Finans og Leasings høringssvar af 25. januar 2010 fremsendes nedenfor bemærkninger til det regneeksempel, som fremgår af betænkningen på side 423. Det er vores opfattelse, at eksemplet i betænkningen ikke er udtryk for gængs praksis men et ekstremt yderpunkt, hvor rentemarginalen er urealistisk høj. Det giver derfor et helt forkert indtryk dels af bevæggrunden for forslaget om at efterstille leasingsselskabets rentemarginal dels af virkningen af forslaget.

Som det fremgår nedenfor, vil der i tilfælde af, at man i stedet regner med en normal rentemarginal - i dette tilfælde sat til 3%, hvilket formentligt er i den øvre ende – ikke blive tale om noget efterstillet beløb, da beløbet kan inddækkes af depositum/salgsprovener.

Det underbygger med andre ord vores tidligere fremførte synspunkt om, at forslaget i de allerfleste tilfælde vil betyde øgede administrative byrder for såvel leasinggiver som kurator og Skifteretten uden at boet tilføres yderligere midler. Tværtimod vil det belaste boet med yderligere omkostninger.

Det er derfor fortsat Finans og Leasings opfattelse, at forslaget bør udgå.

--- 000 ---

Her følger de nærmere beregninger, som ligger til grund for ovennævnte synspunkter:

I betænkningen er regneeksemplet ændret en del i forhold til det udkast til regneeksempel, som Finans og Leasing tidligere har haft adgang til – primært ved, at væsentlige dele af forudsætningerne er taget ud. Nu anføres alene nutidsværdierne af resterende ydelser og af restværdien ved udløb. Den månedlige ydelses størrelse er ikke anført, hvorfor man ikke kan udregne leasingaftalens kalkulationsrente.

Vi er derfor blevet nødt til at tage udgangspunkt i det oprindelige taleksempel.

Her var forudsætningerne følgende:

Ydelse = pmt = 16.000

Løbetid = n = 120

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Bernhard Bangs Allé 39
2000 Frederiksberg C
Telefon: +45 36 72 55 80
post@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk
CVR nr. 75 36 12 11

Scrapværdi = restværdi ved udløb = FV = 125.000

Købspris = hovedstol = PV = 900.000

⇒ Den indbyggede rente, kalkulationsrenten = $i = 18,68\%$ p.a.

Efter 48 md's løbetid misligholdes leasingaftalen. Hvad kan leasingselskabet anmelde i konkursboet?

Det tidligere eksempel sagde 648.000 kr. efter modregning af salgsprovenu fra objektet på 400.000 kr. I det ny eksempel ændres beløbet til 800.000 kr. efter modregning af salgsprovenu, som nu er faldet til 200.000 kr. Det vil sige, at forskellen reelt er 50.000 kr., som må være renteeffekten af tilbagediskonteringen (der er også en lille forskel på 2 tkr. mellem restancerne, som oprindeligt var 48.000 kr. (3 ydelser), men nu er 50.000 kr., hvilket givetvis er morarenter, som betænkningen direkte anfører er i orden at beregne af restancer).

Hvis vi skulle etablere en leasingaftale i dag på de anførte forudsætninger (løbetid på 10 år er dog givetvis noget for lang til det omtalte udstyr – med mere realistiske, kortere løbetider vil det alt andet lige give færre efterstillede renter) ville en variabel kalkulationsrente på 5% p.a. nok være realistisk om end i den øvre ende. Det forudsættes, at der kan findes til 2% p.a. – altså en rentemarginal på 3%.

Benyttes disse renteforudsætninger, vil den månedlige ydelse falde, og vi får følgende:

PV 900.000
FV 125.000
N 120
I 5%

⇒ 8.705 (altså næsten en halvering!!)

Ved misligholdelse efter 48 måneder med 72 måneders resterende ydelser, vil opgørelse af leasingaftalen se således ud:

N 72
PMT 8.705
FV 125.000
I 2%

⇒ PV = nutidsværdi af resterende betalinger og restværdi ved udløb = 702.012
(eksemplet anfører 940.000, hvilket er urealistisk højt)

Ved beregning uden indregning af erstatning for tabt dækningsbidrag (rentemarginal) skal diskonteringsfaktoren være 5% i stedet for 2%, hvorved følgende fås:

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Bernhard Bangs Allé 39
2000 Frederiksberg C
Telefon: +45 36 72 55 80
post@finansogleasing.dk
www.finansogleasing.dk
CVR nr. 75 36 12 11

N 72
PMT 8.705
FV 125.000
I 5%

⇒ $PV = 635.430 =$ matematisk restgæld = 'afdragsdelen' af resterende ydelser

Forskellen $(702.012 - 635.430) = 66.582$ udgør nutidsværdien af tabt dækningsbidrag (erstatning for mistet dækningsbidrag).

Dette beløb kan forlods inddækkes via stillet depositum og salgsprovenu i alt 300.000 kr. – altså bliver der intet beløb af efterstille – uanset, at vi her har regnet med 3% i rentemarginal, der som nævnt er i den øvre ende.

Hertil kommer de tre restance på 8.705 (+ moms) (eksemplerne fra ministeriet ser øjensynligt bort fra moms, hvilket vi også gør af sammenligningsmæssige årsager) + morarenter = ca. 27.160.

Med venlig hilsen

Christian Brandt
Direktør for Finans og Leasing

Justitsministeriet
Lovafdelingen – proceskontoret
Slotholmsgade 10
1216 København K

Att. Ketilbjørn Hertz

Konkursrådets betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion mv.

Justitsministeriet har ved e-mail af 19. december 2009 fremsendt ovennævnte betænkning med anmodning om Finansrådets bemærkninger.

Det er Finansrådets overordnede holdning, at der med betænkningen og det tilhørende lovudkast er skabt et værdifuldt grundlag for at fremme mulighederne for rekonstruktion af levedygtige virksomheder. Vores bemærkninger nedenfor er derfor overvejende af teknisk og afklarende karakter:

For så vidt angår § 11, stk. 1, anser Finansrådet det som en forbedring, at fordringshaver får mulighed for at indgive begæring om rekonstruktion.

Af lovudkastets § 11, stk. 2, fremgår, at der skal udpeges en eller flere rekonstruktører og en regnskabskyndig tillidsmand. Det er af stor betydning for Finansrådet, at omkostningerne ved rekonstruktionsprocessen begrænses mest muligt. Det må derfor være undtagelsen, at der udpeges mere end en rekonstruktør.

Generelt må anføres, at niveauet af omkostninger må anses at have indflydelse på anvendelsen af rekonstruktionsprocessen, som skal ses i forhold til alternativet; indgåelse af en udenretlig aftale parterne imellem.

Det er vigtigt, at de personer, der udpeges til at varetage rollen som rekonstruktør, ikke bare har kendskab til konkursreglerne, men også indgående kendskab til virksomhedsledelse/overdragelse. Finansrådet ser visse udfordringer i at rekruttere personer med en sådan profil og forudsætter, at § 11 a stk. 7, ikke benyttes til at ansætte personer med ledelsesmæssig kompetence.

Det kan tillige overvejes at indføre en incitamentsstruktur, således at rekonstruktørens honorar ikke primært baseres på timebetaling, men i større omfang på det opnåede resultat.

Det er af væsentlig betydning for processen, at både skyldneren og fordringshaverne har tillid til rekonstruktøren og tillidsmanden. Finansrådet ser derfor et behov for, at fordringshavernes indflydelse på valg og afsætning af rekonstruktør og tillidsmand styrkes.

26. januar 2010

Finanssektorens Hus
Amaliegade 7
1256 København K

Telefon 3370 1000
Fax 3393 0260

mail@finansraadet.dk
www.finansraadet.dk

Journalnr. 333/01
Dok. nr. 246471-v1

En indflydelse på valget af rekonstruktør eller tillidsmand kan eksempelvis ske ved, at fordringshaveren får en kort frist til at gøre indsigelse. En sådan frist kunne eksempelvis indføres i forbindelse med, at fordringshaveren modtager orientering om rekonstruktion, jf. § 11 b, stk. 1, eller ved at der indsættes en bestemmelse om, at skyldneren skal sende kopi af begæringen om rekonstruktion til fordringshaveren, samtidig med at begæringen om rekonstruktion sendes til skifteretten.

Side 2

Journalnr. 333/01

Dok. nr. 246471-v1

Det bør i øvrigt være muligt at anvende selskabets revisor som tillidsmand, såfremt fordringshaverne ikke anser det for problematisk. Det vil være både omkostningsbesparende og fremmede for rekonstruktionsprocessen.

Indholdet af § 11 a, stk. 4 og 6, medfører, at fordringshaveren, der har begæret rekonstruktion, skal stille sikkerhed både i forbindelse med rekonstruktionen og ved en eventuel senere konkurs. Finansrådet bemærker, at dette er en omkostningsforøgelse for fordringshaverne i forhold til det nuværende udgangspunkt, hvor der alene stilles sikkerhed ved konkurs. Det kan tænkes, at det vil afholde en fordringshaver fra at begære en rekonstruktion og i stedet begære en konkurs.

Udformningen af § 12 c bygger på de gældende regler i § 16 og § 16 a, herunder reguleringen af, hvorvidt skyldneren skal betale de løbende ydelser på pantefordringer. Skal pantets værdi vurderes under en betalingsstandsning efter de gældende regler, bæres udgifterne til vurderingen af skyldner. I § 12 c tages ikke stilling til, hvem der ved en rekonstruktion skal afholde omkostningerne ved en vurdering af pantet.

Efter forslaget § 12 f, stk. 1, skal skyldnerens rimelige omkostninger ved salg af et pantsat aktiv og ved vurdering af pantet betales af den, der køber pantet. Det medfører i realiteten, at købesummen bliver reduceret både med realisations- og vurderingsomkostningerne.

Finansrådet ser ingen begrundelse for en praksisændring, hvorefter panthaver i fremtiden også skal betale for en vurdering af pantet og ikke alene for realisation af pantet. Vurderingen tjener i højere grad skyldnerens end panthaverens interesse. I tilfælde af konkurs må udgifterne rettelig blive § 94-krav.

Det fremgår yderligere af § 12 c, at skyldneren skal betale de løbende ydelser på pantefordringer, som ikke vil kunne omstødes i tilfælde af konkurs. Det fremgår af betænkningen, at ejerpantebreve og skadesløsbreve ikke er omfattet. Finansrådet ser ikke nogen begrundelse for, at ejerpantebreve og skadesløsbreve ikke ligestilles med realkreditpant, når der er aftalt en ydelse.

Finansrådet har noteret sig, at den bindende vurdering i § 12 e ikke omfatter fast ejendom. Dette bør fremgå direkte af bestemmelsen, således at der for læseren af bestemmelsen ikke er tvivl herom.

I § 12 o-t er der indført en mulighed for at videreføre gensidigt bebyrdende aftaler. Det er af afgørende betydning for Finansrådet at få tydeliggjort, at disse regler ikke omfatter kreditaftaler eller finansielle aftaler, herunder en uudnyttet kreditramme eller en factoring-aftale. Tilsvarende gør sig gældende for aftaler om betalingstjenester, eksempelvis indløsningsaftaler vedrørende betalingskort, hvor medkontrahenten hæfter for krav om tilbageførsel af betalinger, som er gennemført til skyldner.

Side 3

Journalnr. 333/01

Dok. nr. 246471-v1

Finansrådet har noteret sig, at reglerne om finansiell sikkerhedsstillelse i værdipapirhandelslovens kap. 18 a ikke berøres af de foreslåede regler om rekonstruktion. Finansrådet mener, at dette bør fremgå af reglerne om rekonstruktion ligesom i konkurslovens § 53, samt at det i bemærkningerne bør angives, at rekonstruktion er omfattet af definitionen af insolvensbehandling i værdipapirhandelslovens § 58 h.

Finansrådet vil endelig pege på spørgsmålet om ansvarsforsikring af rekonstruktør/tillidsmand, herunder hvorvidt der er tilstrækkelig dækning specielt ved større rekonstruktioner.

Finansrådet vil sætte pris på at deltage i den videre proces med henblik på lovgivning og deltager gerne i et møde. Ministeriet er velkommen til at rette spørgsmål til Finansrådet.

Med venlig hilsen

Helle Troelsgaard Pedersen

Direkte 3370 1059
htp@finansraadet.dk

akt.nr. 11

Mette Mølleschou Ewald

Fra: Pia Saxild [PS@fbr.dk]
Sendt: 18. januar 2010 10:12
Til: Justitsministeriet
Emne: SV: 2009-711-0226 høring over Konkursrådet betænkning om rekonstruktion

Forbrugerrådet har af ressourcemæssige årsager ikke mulighed for at forholde os til Konkursrådets betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion mv. Forbrugerrådet kan således ikke tages til indtægt for at støtte denne eller for at gøre det modsatte.

Med venlig hilsen

Benedicte Federspiel
 Chefkonsulent
 Forbrugerrådet

TÆNK FORBRUGERRÅDET
 Danish Consumer Council
 Fiolstræde 17, Postboks 2188, 1017 København K, Danmark

Fra: Justitsministeriet Departementet - Justitsministeriet Departementet [mailto:jm@jm.dk]
Sendt: 18. december 2009 14:03
Til: Hoeringer; samfund@advokatsamfundet.dk; fa@fanet.dk; ae@ae.dk; daf@daf.dk; info@danskbyggeri.dk; hfa@ac.dk; kto@kto.dk; fdm@fdm.dk; oc@chashude.dk; pbi@plesner.com; info@sala.dk; landbrugsraadet@landbrug.dk; fp@forsikringogpension.dk; info@shipowners.dk; mail@dkfisk.dk; ffp@sbaktuar.dk; post@dasp.dk; kake@domstol.dk; info@cfu-net.dk; lg@atp.dk; con2956@vip.cybercity.dk; bjorn.elmquist@advokathca.dk; lo@lo.dk; jlo@domstol.dk; japr@domstol.dk; de@de.dk; info@ejendomsf.dk; llodk@llodk.dk; fsr@fsr.dk; da@da.dk; rr@realkreditraadet.dk; ftf@ftf.dk; hvr@hvr.dk; frr@frr.dk; hk@hk.dk; mail@politiforbundet.dk; bl@bl.dk; ac@ac.dk; info@bygherreforeningen.dk; sekretariatet@dk-r.dk; post@retssikkerheds-fonden.dk; info@krifa.dk; kaf@kaf.dk; di@di.dk; mail@danskeadvokater.dk; post@finansogleasing.dk; hoeringssager@danskerhverv.dk; kontakt@kooperationen.dk; regioner@regioner.dk; mail@finansraadet.dk; samfund@advocom.dk; center@humanrights.dk; 3f@3f.dk; kl@kl.dk; dts@dts.nu
Emne: 2009-711-0226 høring over Konkursrådet betænkning om rekonstruktion

JUSTITS MINISTERIET

Jette Lyngsø Frank
 Overassistent

Tlf.: 7226 8798
 Mail: jly@jm.dk

Slotsholmsgade 10
 1216 København K
 7226 8400
 www.justitsministeriet.dk
 jm@jm.dk

Denne mail er blevet scannet af <http://www.comendo.dk> og indeholder ikke virus!

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Procesretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att.: Ketilbjørn Hertz

Pr. e-mail: jm@jm.dk

25. januar 2010

Høring over Konkursrådets betænkning om rekonstruktion

Tak for muligheden for at kommentere betænkningen.

FRR er sammen med FSR repræsenteret i Konkursrådet ved Henry Heiberg.

Vi kan tilslutte os Konkursrådets forslag om, at man indfører et sæt regler om rekonstruktion til erstatning for det nugældende regelsæt om betalingsstandsning og tvangsakkord.

Det foreslåede regelsæt vil sikre, at flere skyldnere vil få en reel mulighed for at opnå rekonstruktion, ligesom man må forvente, at bortfaldet af betalingsstandsning sinstitut, som vi kender det i dag, vil medføre, at virksomheder uden overlevelsesmuligheder vil få en kortere og hurtigere samlet konkursbehandling.

Ved indledningen af rekonstruktionsbehandlingen skal der efter forslaget beskikkes en tillidsmand for skyldneren, som får til opgave at bistå skyldneren og rekonstruktøren med regnskabskyndig kompetence ved rekonstruktionsarbejdet. Det nugældende regelsæt opererer alene med en tillidsmand, når det drejer sig om tvangsakkord og således ikke ved anmeldt betalingsstandsning. Vi mener, at beskikkelsen af en regnskabskyndig tillidsmand ved rekonstruktion vil sikre et mere velfunderet rekonstruktionsforløb.

De foreslåede uafhængighedsregler for tillidsmænd kan vi ligeledes tilslutte os.

Med venlig hilsen

Henrik Carmel
international fagkonsulent

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer

Kronprinsessegade 8, 1306 København K. Telefon 33 93 91 91
Telefax nr. 33 11 09 13 e-mail: fsr@fsr.dk Internet: www.fsr.dk

Justitsministeriet
Att.: Ketilbjørn Hertz
Slotsholmsgade 10
1216 København K

E-mail: jm@jm.dk

25. januar 2010
mbl/jjs (X:\Faglig\HORSVAR\2009\H234-09.doc) H234-09

Høring over Konkursrådets betænkning om rekonstruktion H234-09

Justitsministeriet har ved e-mails af 18. december 2009 fremsendt Konkursrådets betænkning med anmodning om bemærkninger. Foreningen af Statsautoriserede Revisorer takker for at få mulighed for at kommentere betænkningen.

Generelle og overordnede bemærkninger

Foreningen kan tiltræde sig Konkursrådets ønske om at fremme rekonstruktioner, der kan understøtte en videreførelse af ellers levedygtige virksomheder. Foreningen noterer med tilfredshed, at de statsautoriserede revisorer får en væsentlig rolle i arbejdet med at sikre rekonstruktion af levedygtige danske virksomheder. De statsautoriserede revisorer i Danmark har en særlig ekspertise, der kan anvendes konstruktivt og kan bidrage med at sikre validiteten og kvaliteten af det materiale, der skal danne grundlag for en rekonstruktion, så alle kan have tillid til fundamentet for en virksomheds fortsatte drift.

FSR finder, at Konkursrådet med forslagene i betænkningen klart forbedrer mulighederne for rekonstruktion med skifterettens medvirken. Det er bl.a. meget positivt, at Konkursrådet lægger op til, at gensidigt bebyrdende aftaler kan videreføres med rekonstruktørens samtykke, at der indføres mulighed for at overdrage dele af skyldners virksomhed som led i rekonstruktionen og at fordringshaverne løbende holdes orienteret om rekonstruktionsbehandlingen.

FSR konstaterer med tilfredshed, at Konkursrådet foreslår, at virksomhedsoverdragelse kan ske under en rekonstruktion, hvor kreditorerne tilgodeses med en højere grad af information

end under en konkurs. Tilsvarende bestemmelser bør derfor gælde under en konkursbehandling, hvorfor FSR foreslår, at der indsættes en henvisning i konkursreglerne til lovens afsnit om rekonstruktion, således at kravene heri til informering af fordringshaverne også kan anvendes ved konkurs.

Fristerne

Foreningen anerkender, at der er et behov for, at en rekonstruktion igangsættes hurtigst muligt og at der derfor er meget korte tidsfrister knyttet til arbejdet med rekonstruktionen. Statsautoriserede revisorer arbejder ofte under stramme tidsfrister og vil derfor ikke finde det uvant.

Kontrol med boets aktiver

FSR opfordrer Konkursrådet til, under en så omfattende ændring af konkursloven, at der samtidig ses nærmere på andre procedurer ved konkurs, herunder særligt bestemmelser, der sikrer kontrol med boets aktiver. Der er, efter FSRs opfattelse, ikke i de gældende konkursregler den fornødne kontrol med boets aktiver, herunder regler, der sikrer, at ingen af disse går tabt. En sådan kontrol kunne naturligt varetages af en statsautoriseret revisor, der har den fornødne ekspertise heri.

Specifikke bemærkninger

§ 11 a:

Stk. 1: Efter stk. 1 skal skifteretten udpege en regnskabskyndig tillidsmand. Det anføres i bemærkningerne, at den regnskabskyndige tillidsmand f.eks. kan være en statsautoriseret eller registreret revisor. Samtidigt ophæves konkurslovens afsnit III – Tvangsakkord – hvori reglerne om Domstolsstyrelsens særskilte beskikkelse af tillidsmænd er anført, jf. konkurslovens § 164. Det er tillige anført i samme bestemmelse, at statsautoriserede og registrerede revisorer kan fungere som regnskabskyndig tillidsmand uden særskilt beskikkelse.

Med ophævelsen af bl.a. § 164 ophæves således samtidigt det naturlige filter, som kravet om beskikkelse via Domstolsstyrelsen tilfører. At udarbejde materiale, som skal være fundament for en evt. rekonstruktion, kræver særlige kvalifikationer. Som anført i bemærkningerne til den af Konkursrådet foreslåede § 11 a, kan en regnskabskyndig tillidsmand være en statsautoriseret eller registreret revisor.

Titlen som statsautoriseret revisor er et kvalitetsstempel, der tilføjes det materiale som den statsautoriseret revisor har udarbejdet og viser omverdenen, at man kan have tiltro til dette

materiale. En statsautoriseret revisor vil kvalificeret kunne udfylde posten som tillidsmand og vil altid kunne godkendes af skifteretten. En statsautoriseret revisor arbejder med kompliceret regnskabsmateriale og vil kunne varetage tillidsmandens rolle i store såvel som mindre virksomheder.

En skyldner skal efter den foreslåede § 11, i begæringen til skifteretten, stille forslag til beskikkelse af en tillidsmand. Skifteretten er ikke bundet af forslaget. Det må dog formodes, at skyldneren, såfremt skifteretten ikke vil acceptere forslaget, skal fremkomme med et nyt forslag og at den oprindelige begæring derfor er uden virkning. Der kan således først fastsættes en fristdag, når en begæring indeholder et forslag til en regnskabskyndig tillidsmand/rekonstruktør, som skifteretten kan acceptere. Som Konkursrådet anfører, er det vigtigt, at en rekonstruktion kan iværksættes hurtigst muligt. Dette taler for, at begæringen indeholder et forslag til en tillidsmand, som kan blive godkendt af skifteretten med det samme. FSR skal derfor anmode om, at det oprindelige system med en beskikkelse fra Domstolsstyrelsen opretholdes, og at det tillige, som i den nuværende § 164, anføres, at statsautoriserede og registrerede revisorer kan beskikkes uden særskilt godkendelse. Dette kan f.eks. ske ved at indføre et 3.pkt. i § 11, stk. 2 lydende:

”Domstolsstyrelsen udnævner regnskabskyndige tillidsmænd ved rekonstruktion for et af styrelsen fastsat tidsrum. Statsautoriserede og registrerede revisorer kan uden særskilt udnævnelse få beskikkelse som regnskabskyndige tillidsmænd.”

§ 11 g:

Skifteretten har efter § 11 g mulighed for at afsætte en rekonstruktør eller en tillidsmand, hvis særlige hensyn taler herfor. Den, der har fremsat begæring om rekonstruktionsbehandlingen, skal herefter fremsætte nyt forslag til en rekonstruktør eller tillidsmand. Skifteretten kan i den forbindelse give en kort frist til at komme med et nyt forslag til en rekonstruktør eller en tillidsmand. Da skifteretten, jf. § 11 a, stk. 1, 2. pkt. ikke er bundet af forslaget, kunne det være hensigtsmæssigt, hvis skifteretten af eget initiativ kunne finde en egnet tillidsmand, f.eks. ved at have et register, jf. kommentaren til § 11 a eller ved at anmode en brancheforening om at stille et forslag om en uvildig tillidsmand – en mulighed der kendes fra syn- og skønssager.

FSR har i forvejen et system, hvorefter man udpeger syn- og skønsmænd til brug for domstolene, og derfor overvejer FSR at indføre en lignende ordning med tillidsmænd, således at den fornødne hurtighed sikres i skifterettens beskikkelsesproces.

§ 12 e:

Skifteretten kan træffe afgørelse om en bindende vurdering af et eller flere pantsatte aktiver. FSR skal hertil bemærke, at den statsautoriserede revisor er fuldt ud kvalificeret til at foretage denne vurdering, som f.eks. også foretages ved syn og skøn, samt ved virksomhedspant. Den statsautoriserede revisor kan derfor på betryggende vis løfte opgaven.

Formuleringen i § 12 e er dog uklar, idet bestemmelsen kan læses således, at der skal foretages en ny vurdering af pantet, såfremt skifteretten træffer afgørelse om en bindende vurdering. Da den korrekte forståelse må være, at det er den af tillidsmanden tidligere foretagne vurdering, som skifteretten træffer afgørelse om, skal være bindende, bør bestemmelsen tydeliggøres på dette punkt.

§ 72:

FSR henstiller til, at bemærkningerne til § 72 tilpasses, således at de stemmer overens med formulering i bestemmelsen.

§ 238:

Stk. 5: Indførelsen af et stk. 5 til § 238 medfører skærpet habilitetskrav til tillidsmanden. Tillidsmanden må således ikke have været revisor eller forretningsmæssig rådgiver for skyldneren i en periode på to år, inden rekonstruktionsbehandlingen indledes og i to år efter, at hvervet er afsluttet.

FSR har fuld forståelse for, at det er nødvendigt med strenge habilitetskrav for det vigtige hverv som regnskabskyndige tillidsmand. Det er essentielt for muligheden for at gennemføre en rekonstruktion, at skyldneren og alle fordringshaverne kan have tillid til det materiale, der udarbejdes af tillidsmanden og som danner grundlag for selve rekonstruktionen.

Det er en naturlig forudsætning, at man som tillidsmand skal være uafhængig. Tilsvarende gælder erhvervet som revisor.

Statsautoriserede revisorer er i forvejen som offentlighedens tillidsrepræsentanter underlagt strenge habilitets- og uafhængighedskrav og foreningens medlemmer er underlagt særlige etiske regler. Det forekommer derfor unødvendigt at fastsætte yderligere krav til revisors uafhængighed.

Foreningen finder, at et forbud mod at tillidsmanden har virket som forretningsmæssig rådgiver, vil kunne give anledning til fortolkningstvivel. "Forretningsmæssig rådgivning" kan ikke klart defineres og er unødigt omfattende. Samtidig kan der stilles spørgsmålstegn ved, om der er et beskyttelseshensyn at tilgodesee i tilfælde af, at skyldneren for eksempel har modtaget skattemæssig rådgivning fra det revisionsfirma, hvori den regnskabskyndige tillidsmand er ansat. Derfor bør begrebet "forretningsmæssig rådgivning" udgå og såfremt de i § 238, stk. 5 anførte skærpede habilitetskrav ønskes, bør de alene gælde for skyldners generalforsamlingsvalgte revisor.

Er det hensigten, at have skærpede regler om inhabilitet for hele revisionsvirksomheden, som anført i selve Konkursrådets betænkning, bør dette indføres i selve lovtæksten, således at der indføres lovhjemmel.

Foreningen skal afslutningsvis anmode om, at det præciseres, at den regnskabskyndige tillidsmand ikke afskæres fra at assistere i et eventuelt efterfølgende konkursbo, da der ikke forekommer at være et inhabilitetsproblem forbundet hermed.

---oo0oo---

Såfremt der er spørgsmål til ovenstående, står foreningen gerne til rådighed.

Med venlig hilsen

Judith Skou
Statsautoriseret Revisor
Underdirektør

Mette Bøgh Larsen
Cand.merc.jur.
Konsulent

Justitsministeriet
Att.: Ketilbjørn Hertz

Via mail til jm@jm.dk

Islands Brygge 26
Postbox 1990
2300 København S
tlf. 33 93 20 00
fax 33 32 01 74
hvr@hvr.dk
hvr.dk

22. januar 2010

Vedr. Høring over Konkursrådets betænkning om rekonstruktion

Håndværksrådet takker for den fremsendte betænkning og skal fremkomme med følgende bemærkninger hertil.

Håndværksrådet er enig i, at det i lyset af den aktuelle økonomiske situation, hvor mange virksomheder er nødlidende, er vigtigt at undersøge, hvorledes man skaber de bedste rammer, så virksomheder kan undgå at gå konkurs, hvor det er muligt.

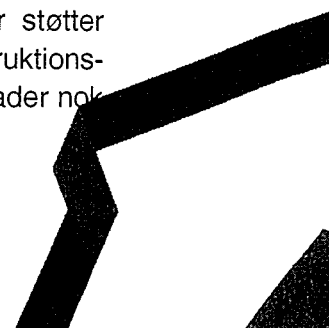
Håndværksrådets støtter hensigten om at tilbyde et indenretligt rekonstruktionsinstrument, som alternativ til den nuværende hyppigst anvendte udenretlige rekonstruktion, således, at hensynet til det insolvensretlige ligelighedsprincip sikres overholdt.

I bestræbelserne på at skabe de bedste rammer for en rekonstruktion er det naturligt at se, om reglerne om betalingsstandsning og tvangsakkord, der i dag er to separate instrumenter, men ofte anvendes i samspil, kan sammenskrives og udbygges således at anvendelsen af reglerne om behandling af insolvente virksomheder i højere grad fører til rekonstruktion end til konkurs, som tilfældet desværre er i dag.

Det er tab af samfundsmæssige ressourcer, hvis virksomheder, der principielt er levedygtige, går konkurs, blot fordi insolvensreglerne ikke er smidige nok. Det er ligeledes i kreditorernes interesse at undgå unødvendige værditab, som en konkurs er, hvis virksomheden efter en rekonstruktion kan køre videre i ændret form.

Som Konkursrådet finder Håndværksrådet tillige, at der bør være særligt fokus på at målrette rekonstruktionsreglerne til igangværende virksomheder og have som målsætning at rekonstruktionen skal føre til at virksomheden fortsættes, hvor dette er muligt.

Mulighederne for en rekonstruktion skal afsøges hurtigst muligt og hvor en rekonstruktion ikke er mulig, skal virksomheden overgå til konkursbehandling. Derfor støtter Håndværksrådet indsættelsen af tidsfrister, der skal modvirke, at en rekonstruktionsbehandling trækker i langdrag og fordyrer hele processen, men som dog efterlader nok tid til, at rekonstruktionsmulighederne kan undersøges.

For ikke at spilde unødvendige ressourcer og tid på en rekonstruktion, hvor det er oplagt, at et forsøg på rekonstruktion vil være udsigtsløs, støtter Håndværksrådet, at rekonstruktion ikke skal være obligatorisk, men at man kan overgå direkte til konkursbehandling.

Da betingelserne for at begære en virksomhed taget under rekonstruktionsbehandling er de samme som for at indgive en konkursbegæring synes det fornuftigt, at også andre end skyldner kan indgive begæring om rekonstruktion ud fra betragtningen; "det mindre i det mere", idet rekonstruktion er at foretrække frem for konkurs. Ved at rykke insolvensbehandlingen frem vil mulighederne for at redde en virksomhed stige.

Man skal dog sikre sig, at truslen om rekonstruktion ikke misbruges som pressionsmiddel som alternativ til en almindelig inkassoprocedure.

Hvor mulighederne for en frivillig akkord uden for retssystemet foretrækkes til at løse en virksomheds økonomiske problemer, bør de nye regler om rekonstruktion ikke stå i vejen herfor. Håndværksrådet bakker derfor op om, at de indenretlige rekonstruktionsregler ikke skal begrænse de eksisterende muligheder for udenretligt at indgå frivillige akkorder.

I relation til forslaget om, at der som led i en rekonstruktion skal kunne ske hel eller delvis virksomhedsoverdragelse af det nødlidende selskab, er Håndværksrådet endnu ikke afklaret med, om det forekommer rimeligt i forhold til ejeren/skyldneren, hvis denne er imod en overdragelse. Dette emne, samt andre detaljer i betænkningen, vil vi drøfte nærmere med vore medlemsorganisationer.

Med venlig hilsen

Jeppe Rosenmejer

Ref LAC
Dato 25. januar 2010
Side 1 af 3

Justitsministeriet
Proceskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att.: Ketilbjørn Hertz
E-mail: jm@jm.dk

Landbrug & Fødevarer

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Høring over Betænkning om rekonstruktion mv. – Betænkning nr. f512

Landbrug & Fødevarer (L&F) takker for modtagelse af ovennævnte høring.

L&F redegør i dette høringssvar overordnet for vores holdninger til betænkningen og dens indhold.

Betænkningen er et overordnet positivt tiltag

L&F mener overordnet, at betænkningen indeholder oplæg til positive tiltag og lovændringer indenfor konkurslovens rammer. Der sendes med betænkningen et positivt budskab fra konkursrådets side om, at der for nødlidende men levedygtige virksomheder bør være fokus på at rekonstruere disse for herved at sikre værdier og arbejdspladser.

L&F støtter derfor betænkningens hensyn og de initiativer, som betænkningen ligger op til.

Lovens generelle retningslinjer for rekonstruktion af virksomheder

Det er positivt, at der ifølge betænkningen alene indføres regler, der sætter rammerne for rekonstruktionsbehandlingen og –processen, og at indholdet af den konkrete rekonstruktion således vurderes og foreslås af den udpegede rekonstruktør. En rekonstruktion vil således altid være begrundet i den individuelle virksomheds interne og eksterne forhold.

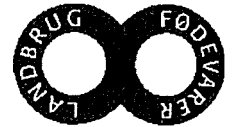
Betænkningen lægger op til en konstruktion, hvor der udpeges en rekonstruktør og en regnskabskyndig tillidsmand. L&F mener, at dette er en hensigtsmæssig konstruktion, der kan sikre at formålet med rekonstruktionen opnås. Det er også væsentligt, at det i sidste ende er skifteretten, der har kompetencen til at udpege både rekonstruktør og tillidsmand, dog således at det også er hensigtsmæssigt, at der som udgangspunkt lægges vægt på det forslag til rekonstruktør og tillidsmand, som er fremkommet ved anmodningen om rekonstruktion.

L&F anerkender også, at det kan være nødvendigt, at rekonstruktøren må overtage selve ledelsen af et insolvent selskab i rekonstruktionsprocessen, uanset at dette kan synes som et vidtgående skridt. Dette kan dog være med til at sikre balancen i reglerne og kreditorernes værdier og interesser, samt øge muligheden for at nå til en rekonstruktion. Det er også i dette tilfælde væsentligt, at det er skifteretten, der har kompetencen til at træffe beslutning herom.

Det fremgår af betænkningen, at fysiske personer eller en sammenslutning med en eller flere personligt hæftende skyldnere har "vetoret" mod en begæring om rekonstruktion, ud fra den betragtning, at den fysiske person personligt hæfter for de eventuelle omkostninger ved en fejlslagen rekonstruktion. Således skal denne skyløner i stedet have muligheden for at vælge konkursmuligheden, for herved at undgå risikoen for yderligere gæld.

Landbrug & Fødevarer repræsenterer landbruget og fødevarerhvervet i Danmark. Organisationen er resultatet af en fusion mellem Landbrugsrådet, Danske Slagterier, Dansk Svineproduktion, Dansk Landbrug med Dansk Landbrugs Medier og Dansk Landbrugsrådgivning, samt væsentlige dele af Mejeriforeningens aktiviteter.

Landbrug & Fødevarer repræsenterer Danmarks største kompetenceklynge med 150.000 beskæftigede og en samlet eksport på mere end 100 mia. kr. årligt.

L&F er enig i denne betragtning, men mener dog, at det bør overvejes, om der i reglerne kan findes en adgang til, at der i dette tilfælde alligevel kan besluttes at indlede en rekonstruktionsbehandling. Således vil det være hensigtsmæssigt, hvis en eller flere kreditorer – uanset skyldners "veto" – kan "gennemtvinge" beslutningen om rekonstruktionsbehandling i overensstemmelse med de regler, der skal gælde for selskaber og andre juridiske personer uden personlig hæftelse.

Dette vil evt. kunne ske ved at disse kreditorer stiller større sikkerhed eller indestår for omkostningerne forbundet ved en evt. fejlslagen rekonstruktion. Dette vil gøre systemet mere fleksibelt og give kreditorerne en bedre mulighed for at have indflydelse på en fremadrettet sikring af værdierne. Endvidere er det ikke usandsynligt at fysiske skyldere (personligt drevne virksomheder) vil nedlægge "veto", blot fordi de ikke kan overskue situationen og derfor vælger den sikre "konkursvej" for at undgå yderligere hæftelse – også i tilfælde, hvor kreditorerne har et reelt ønske om at deltage i og nå til en rekonstruktion af skyldners virksomhed.

Levedygtige virksomheder skal kunne videreføres

L&F mener, at det er vigtigt at der med betænkningens forslag til ændringer nu kommer fokus på at insolvente men levedygtige virksomheder videreføres.

Det er derfor også et væsentligt element heri, at den sikkerhedsstillelse, som en fordringshaver skal stille ved begæring om rekonstruktionstilfælde, ikke i udgangspunktet bliver så uforholdsmæssig høj, at den afholder fordringshavere fra at søge virksomheden videreført igennem en rekonstruktion.

For så vidt angår sikkerhedsstillelsen, bemærker L&F også, at statskassen bør kunne indestå for omkostninger ved rekonstruktionsbehandling, af levedygtige virksomheder i tilfælde hvor virksomheden i den givne situation ikke er i stand til selv at stille sikkerhed. L&F har forståelse for at en sådan indeståelse fra statskassen alene skal ske i særlige tilfælde, men det er væsentligt at denne mulighed får et reelt indhold og dermed kan og vil blive benyttet i praksis.

Det er desuden en vigtig afgørende forudsætning for realiseringen og stadfæstelsen af rekonstruktionsforslaget, at den fortsættende virksomhed herved bliver solvent igen. "Tid" er en væsentlig faktor i at opnå dette mål. Det drejer sig i sådanne situationer om at få undersøgt og vurderet virksomhedens forhold bedst muligt, og at få etableret et reelt og brugbart rekonstruktionsgrundlag, samtidig med at dette sker så hurtigt som muligt. Jo længere tid der går inden det lykkes at finde en løsning med kreditorerne, jo vanskeligere bliver det for virksomheden at komme tilbage til en god og positiv drift. L&F støtter derfor betænkningens forslag til tidsrammer og –frister, herunder at rekonstruktionen som udgangspunkt skal vedtages inden 6 måneder efter indledningen af rekonstruktionsbehandlingen, samt at der fastsættes en absolut grænse på 11 måneder

L&F støtter endvidere, at det foreslås at indføre regler om modregning, omstødelse og konkursregulering i rekonstruktionsinstituttet, der i vidt omfang ligner reglerne herom i konkurstillfælde. Disse regler kan være afgørende for at det lykkes med rekonstruktionen. Samtidig er reglerne med til at sikre kreditorernes værdier og interesser.

Insolvensretten bør understøtte iværksætterkulturen i Danmark

L&F står stærkt på, at den i forvejen stærke iværksætterkultur i Danmark skal være endnu stærkere. Det er bl.a. iværksætterne – store som små - der med deres gode idéer, ildhu og risikovillighed i fremtiden skal bringe Danmark og samfundsökonomien videre i positiv retning.

Dette harmonerer godt med Regeringens overordnede strategi, om at der skal skabes rammer for at udvikle flere iværksættere i Danmark.

Lovgivning er et vigtigt element her, og L&F finder det derfor også positivt, at Konkursrådets betænkning foreslår et nyt institut og nye bestemmelser i konkurslovgivningen, som inden for dette særlige retsområde er med til at skabe disse rammer. Bestemmelsernes budskab og intentioner samt det overordnede indhold i de foreslåede bestemmelser medvirker således til at understøtte udviklingen af iværksætterkulturen i Danmark.

Ikrafttræden af reglerne

Betænkningen og dens forslag til ændringer i konkursloven indeholder således efter L&F's opfattelse flere positive elementer. L&F skal derfor opfordre til, at lovprocessen frem mod et endeligt lovforslag til ændring af konkursloven og vedtagelse heraf sker hurtigt, så bestemmelserne om rekonstruktion indføres i loven.

Nødvendigheden heraf understreges af den nuværende finans- og økonomiske krise, som rammer flere og flere virksomheder. Indførelse af bestemmelser om rekonstruktion i konkursloven må antages at ville afværge en del af de konkurser, der ellers kan blive en realitet af krisen.

Afbalancerede regler og sikring af kreditorernes interesser

Slutteligt skal L&F gøre opmærksom på vigtigheden af afbalancerede regler i konkurslovgivningen, således at kreditorernes indsigt og indflydelse i rekonstruktionsfasen sikres bedst muligt, uden at dette bremser processen frem mod rekonstruktionen af en levedygtig virksomhed. Det er også væsentligt, at en virksomhed eller en fysisk person ikke bevidst kan udnytte de foreslåede regler eller konkursinstituttet i det hele taget til skade for kreditorerne.

Disse overvejelser bør indgå i det endelige lovforslag, som forhåbentlig bliver en realitet i forlængelse af betænkningen.

Endvidere støtter L&F, at Konkursrådet arbejder fokuseret videre overvejelserne om konkurslovgivningen bør indeholde regler om konkursramt virksomheder til imødegåelse af konkursrytteri/konkursmisbrug.

Med venlig hilsen

Lars Brøndt Christensen

Advokat / Erhvervspolitisk konsulent

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att.: Procesretskontoret

Høring over Konkursrådets betænkning om rekonstruktion

Realkreditforeningen har ved en fejl ikke modtaget Konkursrådets betænkning 1512/2009 om rekonstruktion og figurerer derfor ej heller på høringslisten.

Ikke desto mindre vil vi gerne afgive vore bemærkninger til betænkningen, og henviser til aftale herom med Lennart Houmann.

Betænkningen forekommer overordentligt velreflekteret og lægger op til meget konstruktive ændringer i regelsættet vedrørende behandlingen af insolvente virksomheder - herunder til en afskaffelse af betalingsstandningsinstituttet, hvilket bifaldes.

Sigtet mod at stræbe efter en meget hurtig og effektiv afklaring af, om en insolvent virksomhed skal rekonstrueres eller overgå til konkursbehandling må ud fra alle betragtninger hilses velkomment.

Dels er det sandsynligt, at der gennem rekonstruktion kan spares betydelige tab af værdier for både kreditorer og samfundet i bred forstand, og dels er det væsentligt, at der - i forbindelse med at rekonstruktion eventuelt må opgives - gennemtvinges en egentlig konkursbehandling.

Realkreditforeningen skal pege på følgende: Det følger af forslaget til § 11 a, stk. 4 og 6, at den pågældende fordringshaver, der begærer rekonstruktionsbehandling, både skal stille sikkerhed i relation til rekonstruktionen og en eventuel senere konkurs.

Det er Realkreditforeningens vurdering, at det i forbindelse med pant i fast ejendom bør overvejes, hvorvidt det overhovedet er en relevant forudsætning at stille et sådant dobbeltkrav til realkreditinstituttet ved begæring af rekonstruktionsbehandling. Det vil herudover næppe kunne afvises, at dette dobbeltkrav i praksis vil kunne have den konsekvens, at en panthaver vil vælge at indgive konkursbegæring i stedet for at forsøge med en rekonstruktion. Dette vil være i strid med hensigten bag forslaget.

Det fremgår af lovforslagets § 10 a sammenholdt med § 13 d, at alene de reelt usikrede fordringer giver stemmeret i forbindelse med afstemning om rekonstruktionsforslaget. Det er Realkreditforeningens vurdering, at det

25. januar 2010

Finanssektorens Hus
Amaliegade 7
1256 København K

Telefon 3336 1311
Fax 3393 0260

mail@realkreditforeningen.dk
www.realkreditforeningen.dk

Journalnr. 115/77
Dok. nr. 246294-v1

bør overvejes, om man derved, uforvarende, kommer til at sætte panthavere uden for indflydelse, som bør have mulighed for at udøve denne. For et realkreditinstitut er det af afgørende betydning for vurdering af en ejendom, der er lagt til sikkerhed for et lån, at vide, hvordan den skal anvendes fremadrettet i forbindelse med en rekonstruktion. Denne viden foreligger ikke nødvendigvis fra starten af processen og ville kunne ændres undervejs, hvorved realkreditinstitutets vurdering af pantets fremtidige værdi kan ændres. Derfor bør det overvejes, hvorvidt en sådan panthaver i visse situationer skal kunne tillægges stemmeret ved en indstilling til Skifteretten fra rekonstruktøren.

Side 2

Journalnr. 115/77
Dok. nr. 246294-v1

Endelig skal foreningen opfordre til en ændring af den foreslåede § 12 e om bindende vurdering, således at det af bestemmelsen fremgår, at fast ejendom ikke er omfattet. Det gælder i øvrigt generelt i forhold til lovforslaget, at det ikke overalt klart fremgår, hvorvidt en konkret regel omfatter fast ejendom eller ej. Foreningen skal på den baggrund opfordre til, at lovforslaget justeres, således at der ikke er tvivl om, hvorvidt fast ejendom er omfattet af en konkret bestemmelse.

Med venlig hilsen

Tina Oreskov

Direkte 3336 1114
tor@realkreditforeningen.dk

Justitsministeriet
Att.: Ketilbjørn Hertz
Slotsholmsgade 10
1216 København K

27. januar 2009
ph@rkr.dk
Tlf: 33730155
S860 - D9302

Konkursrådets betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion mv.

Vi har den 18. f.m. modtaget ovennævnte betænkning i høring og har på nuværende tidspunkt følgende kommentarer.

A. Fuldestgørelsesforbud - Terminskonto

I de gældende regler for betalingsstandsning i konkursloven, er der i dag i §16 a mulighed for, at Skifteretten på anmodning og efter en helt konkret vurdering kan nedlægge fyldestgørelsesforbud gældende for bl.a. panthavere i fast ejendom. Efter §16 a, stk. 2, skal skyldneren, hvis der nedlægges et sådan fyldestgørelsesforbud, betale de løbende ydelser på pantefordringerne efterhånden som de forfalder, og til brug herfor kan Skifteretten træffe beslutning om oprettelse af en terminskonto.

I betænkningen lægges op til, jf. forslaget §12 c, at der skal gælde et generelt fyldestgørelsesforbud, når der er indledt rekonstruktionsbehandling. Der er således ikke længere tale om en konkret beslutning fra Skifterettens side om det nødvendige/hensigtsmæssige i et fyldestgørelsesforbud gældende for panthaverne. Der er ej heller i forslaget §12 c indeholdt adgang til oprettelse af terminskonto, som der hidtil har været under en betalingsstandsning.

Der lægges dog op til, jf. forslaget §11 a, stk. 6, at der skal stilles en vis form for sikkerhed for, at der kan indledes rekonstruktionsbehandling, men der er alene tale om den forholdsvis beskeden sikkerhedsstilling, som gælder ved en eventuel efterfølgende konkursbehandling, ofte i størrelsesordenen kr. 30.000, jf. herved bemærkningerne til § 27 (betænkningens side 410).

Således som forslaget er udformet, vil der være mulighed for at spekulere i reglerne, og de vil i en række tilfælde være særdeles uhensigtsmæssige set fra panthavers side. Der kan eksempelvis ganske kort tid før der er berammet tvangsauktion over en større ejendom kunne indgives begæring om rekonstruktion, og indleder Skifteretten en sådan efter at der er stillet den fornødne sikkerhed, vil auktionen umiddelbart bortfalde, og panthaverne vil være afskåret fra på ny at fremme en tvangsauktion, før rekonstruktionsbehandlingen måtte være ophørt.

Vi finder, at det af panthaverhensyn må være afgørende, at et fyldestgørelsesforbud alene kan besluttes af Skifteretten efter en konkret vurdering og efter at panthaverne har haft anledning til at kommentere spørgsmålet.

Herudover er det vigtigt, at der fortsat er adgang til, at Skifteretten kan træffe beslutning om oprettelse af en terminskonto jf. §16a. Det er muligt, at reglerne ikke anvendes så ofte, men det forhold, at reglen eksisterer, tilskynder, at der i praksis som oftest frivilligt etableres aftaler om a'contobetaling på terminsydelserne til panthaverne.

B. Betaling af omkostninger ved vurdering af pantet

I forslaget §12 f er der indføjet en regel om, at marginalpanthaveren skal betale omkostningerne ved vurdering af pantet – også i de tilfælde, hvor pantet ikke realiseres i forbindelse med en rekonstruktion. Vi mener ikke, at det er panthaver, der bør udrede vurderingsomkostninger.

* * *

Vi mener, at ovennævnte betragtninger bør indarbejdes i lovforslaget inden det fremsættes og vi deltager gerne i en videre proces herom.

Med venlig hilsen

[underskrevet]
Peter Holm

Jette Lyngsø Frank

Fra: Steen Müntzberg [SEM@da.dk]

Sendt: 25. januar 2010 14:26

Til: Jette Lyngsø Frank

Cc: Flemming Dreesen; Jesper Østergaard Hansen

Emne: 2009-711-0226 høring over Konkursrådet betænkning om rekonstruktion

Justitsministeriet,

Dansk Arbejdsgiverforening har ikke selvstændige bemærkninger til Konkursrådets betænkning nr. 1512 om rekonstruktion m.v. Der henvises til høringssvarene fra DI og Dansk Erhverv.

Med venlig hilsen

Steen Müntzberg
Underdirektør

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Vester Voldgade 113

DK-1790 København V

Telefon +45 33 38 92 86

Mobil +45 29 20 02 86

Fax +45 33 11 70 07

E-mail SEM@da.dk

Web www.da.dk

Just. Min.
8 JAN. 2010

FA FINANSSEKTORENS
ARBEJDSGIVERFORENING

Justitsministeriet
Procesretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K
jm@jm.dk

Att. Ketilbjørn Hertz

7. januar 2010

Høring over Konkursrådets betænkning om rekonstruktion

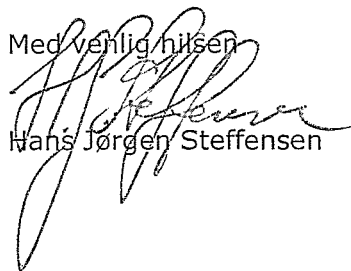
FA har modtaget Konkursrådets betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion m.v. med anmodning om en udtalelse.

Af betænkningen fremgår bl.a., at den foreslår en ændring af konkursloven og forskellige andre love med henblik på rekonstruktion af insolvente virksomheder, herunder med regler for retsvirkninger og gennemførelse af rekonstruktionsbehandling.

Da emnet falder uden for FAs virkeområde, har vi ikke bemærkninger til betænkningen.

DOK. NR. 56
S. NR. 09/269
HRO /
BILAG:

Med venlig hilsen

Hans Jørgen Steffensen

KOMMUNALE TJENESTEMÆND
OG OVERENSKOMSTANSATTE
LØNGANGSTRÆDE 25, 1
1468 KØBENHAVN K
Tlf. 33 11 97 00 - FAX 33 11 97 07
www.kto.dk - E-mail: kto@kto.dk

Justitsministeriet

jm@jm.dk

Sagsnr.: 1702.150

EA/lstj

Direkte tlf.nr.: 3347 0615

14. januar 2010

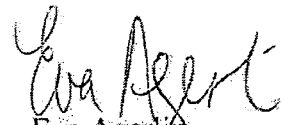
Vedr.: Høringssvar over udkast til betænkning om rekonstruktion – jr.nr 2009-711-0226

KTO har ved e-mail af 18. december 2009 modtaget udkast til bekendtgørelse vedrørende Konkursrådets betænkning om rekonstruktion i høring.

KTO har ikke bemærkninger hertil, idet det skønnes, at forslagene ikke har betydning for ansatte i kommuner og regioner. KTO henviser til eventuelle høringssvar fra AC, FTF og LO.

Med venlig hilsen

Helle Basse

Eva Agerlin

Randi Graabek

Fra: Karsten Høgild [Karsten@kaf.dk]

Sendt: 25. januar 2010 16:24

Til: Justitsministeriet

Emne: Høring over Konkursrådets betænkning om rekonstruktion

Kristelig Arbejdsgiverforening (KA) takker for den fremsendte betænkning og skal meddele, at vi fuldt ud kan tilslutte os de bemærkninger, som er fremkommet fra Håndværksrådets side.

KA er medlem af Håndværksrådet og har derfor valgt, i denne sag, at drøfte betænkningen med dem, og bakke op om deres høringsvar.

Med venlig hilsen

Karsten Høgild, direktør
Kristelig Arbejdsgiverforening
Kristrupvej 37
8960 Randers SØ
Tlf. 86 43 80 22
dir. 87 10 69 53
mobil 40 40 33 56
www.kaf.dk